

ရွှေအောင်

ဘာစကော့ဗိုလ်ဒွေးကြီး

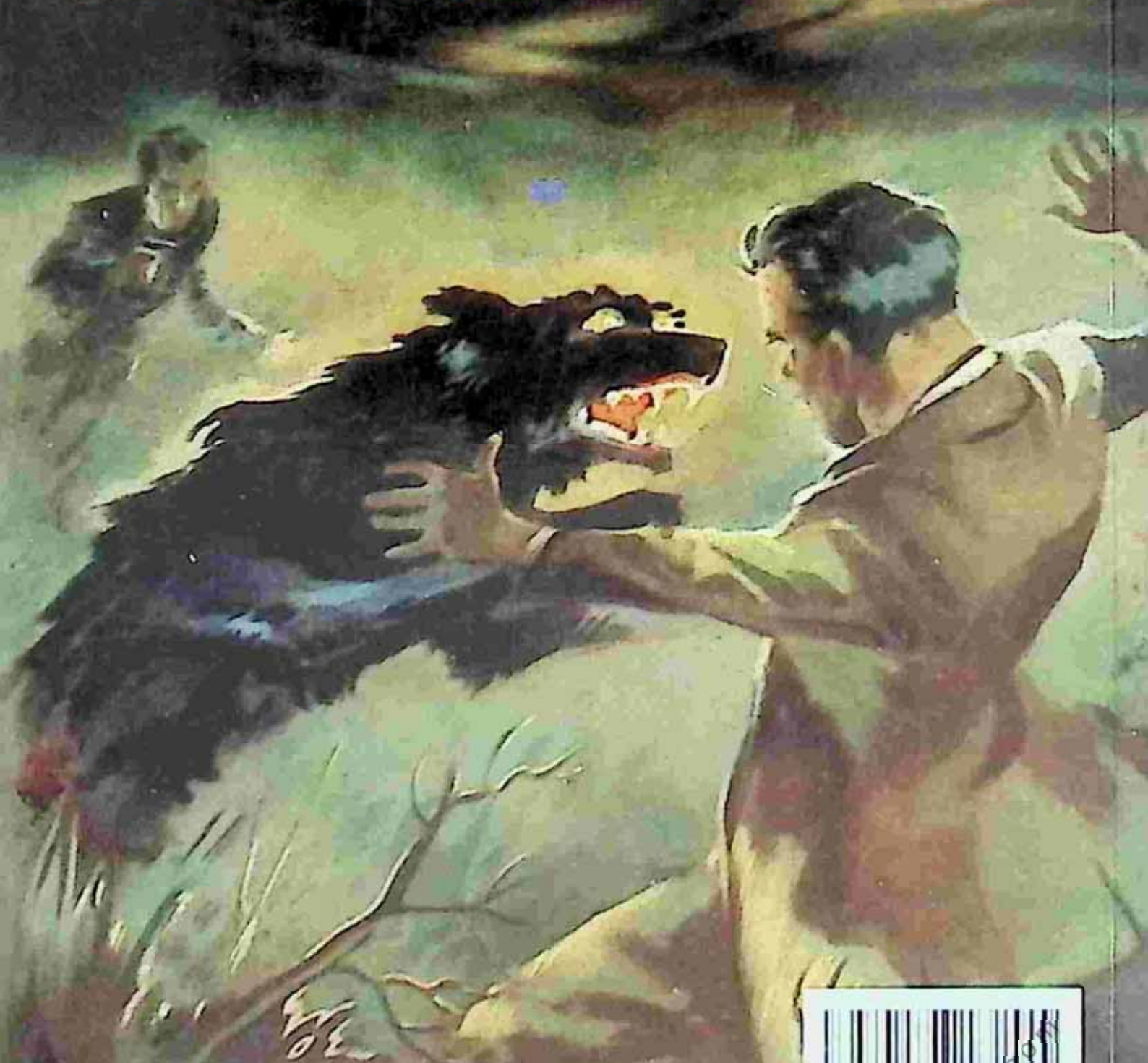
Sir Arthur Conan Doyle

SHERLOCK HOLMES

THE HOUND OF
THE BASKERVILLES

THE HOUND OF THE BASKERVILLES

Sir ARTHUR
CONAN DOYLE

SOD0067
2,000.00 KS

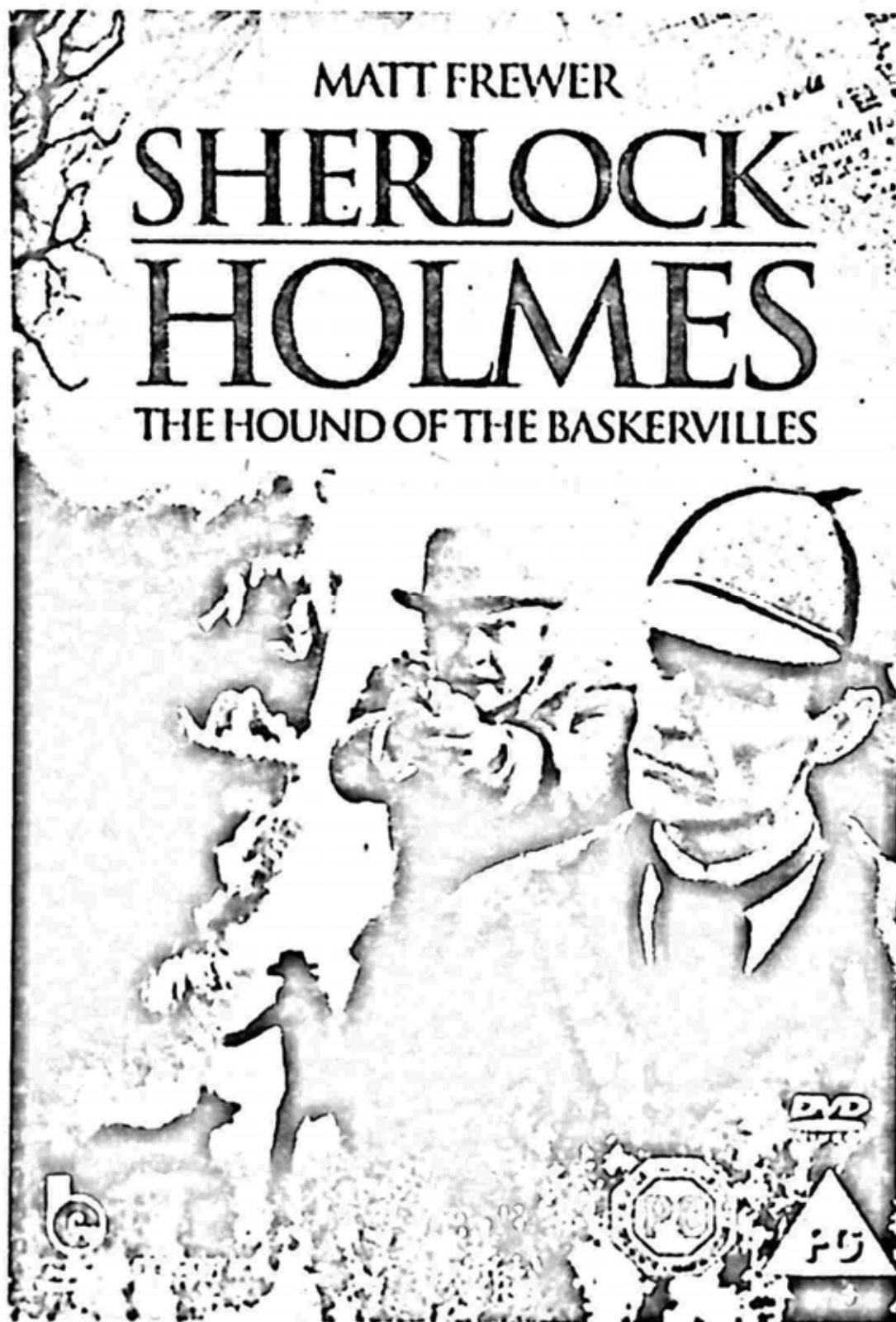
ထုတ်ဝေသူ-ဒေါ်အိတ်ရည်ထွန်း၊ ဂျူတီစာပေ၊ (၀၂၀၇၇)၊
ဓမ္မာရုံလမ်း၊ လှိုင်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ-ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ (၀၀၄၁၂)
အမှတ်-၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ကံဘွဲ့၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ ဧပြီလ၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊
၁၉၆၂ခုနှစ် သော်တာစာပေ၏ပထမအကြိမ်မှ။

တန်ဖိုး- ၂၀၀၀ ကျပ်

ဘဝကာဗျလ်ခွေးကြီး

THE HOUND OF
THE BASKERVILLES
Arthur Conan Doyle

ရွှေဒါး

နိဒါန်း

ဘာစကားဗျီလ်ခွေးကြီး ဝတ္ထုကို စုံထောက်မောင်စံရှား အမည်ဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ဖူးသော်လည်း အင်္ဂလန်မှ အဖြစ်အပျက်ကို မြန်မာပြည်သို့ ရွှေ့ပြောင်း သယ်ယူရခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် သိမ်မွေ့သော အခြင်းအရာတို့၏ ထုံးစံ အတိုင်း အပြည့်အစုံမပါလာဘဲ အပြောင်းအလဲအားဖြင့် အချို့အဝက်မှာ ကပ်သပ်ကျန်နေရစ်သည်ကို တွေ့ကြရပေ သည်။ အိမ်တစ်ဆောင်ကို ရှုခင်းသာယာသောကုန်းမြင့်မှ တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ဆောက်လုပ်သည့်အခါ ကျင် လည်သော ဗိသုကာသည် မချို့မယွင်းအောင် ဖျက်ယူ ရွှေ့ ပြောင်းနိုင်သည်ဆိုစေကာမူ ကုန်းမြင့်ကလေးမှာ မပါလာ တော့သည်ဖြစ်၍ အိမ်ပေါ်မှ တွေ့ မြင်ရသော ရှုခင်းသည် လည်းကောင်း၊ ကုန်းမြင့်ပေါ်၌ စွင့်စွင့်မတ်မတ် သပ်ရပ် လှသော မြက်ခင်းသည်လည်းကောင်း နောက်တစ်နေရာ တွင် မတွေ့မမြင်ရတော့ချေ။

မောင်စံရှားအဖြစ်ဖြင့် ဖတ်ရသူတို့အဖို့မှာလည်း ဖတ် ပြီးပြီဖြစ်သဖြင့် ဖတ်ရန်မလိုဟု မအောက်မေ့ထိုက်ပေ။

ကြက်သားကို ကြော်၍ စားဖူးသော်လည်း နီနီရဲရဲကလေး
ဖြင့် ကင်ထားသည့်အခါ တစ်မျိုးမွှေးကြိုင်၍ အရသာထူး
ပြန်သကဲ့သို့ ရှိတတ်ပေသည်။

အင်္ဂလိပ်စာကို လုံလောက်စွာမတတ်သဖြင့် အလေ့
အကျင့်ပြုလိုသူတို့အဖို့မှာလည်း အချို့စကားလုံးများ၏
သိမ်မွေ့သော အနက်အဓိပ္ပာယ်များကို မည်ကဲ့သို့ ပြန်ဆို
ထားသည်ဟူ၍ အရေးယူသင့်က ယူကြစေရန် သင်ခန်းစာ
တစ်ရပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ။

အခန်း [၁]

မစ္စတာ ရှားလော့(က) ဟုမ်း(စ်)

မစ္စတာ ရှားလော့(က)ဟုမ်း(စ်)သည် နံနက်စာစားရန် စားပွဲ၌ ထိုင်လျက်ရှိစဉ် ကျွန်ုပ်သည် ဆောင်းမီးဖိုအနီးရှိ ကော်ဇောပေါ်တွင်ရပ်လျက် ယမန်ညဉ့်က ဧည့်သည်တစ်ယောက် မေ့ကျန်ရစ်ခဲ့သော လမ်းလျှောက်တုတ်ကို ကောက်ယူကြည့်ရှုလေ၏။ ၎င်းတုတ်မှာ ခပ်တုတ်တုတ်ရှိ၍ သစ်သားဖြင့် ချောမွေ့စွာ ပြုလုပ်ထားလေသည်။ တုတ်၏လက်ကိုင်အောက်၌ ငွေကွပ်တစ်ခုပါရှိလေရာ ၎င်းအကွပ်ပေါ်တွင် “၁၈၈၄ ခုနှစ်၊ စီ-စီ-အိတ်(ချ) (C. C. H) ဝင် မိတ်ဆွေများထံမှ ဂျိမ်း၊ မော်တီမာ၊ အမ်-အာရ်-စီ-အက်(စ) (M.R.C.S) ထံသို့” ဟူသော စကားလုံးများ ထွင်းထားလေသည်။

ဟုမ်း..... ‘ဘယ်နှယ့်လဲ ဝက်ဆင်၊ ဧည့်သည်ရဲ့တုတ်မှ ဘယ်လိုကောက်နုတ်ချက်များ ရထားသလဲ၊ သူ့ကိုလည်း မတွေ့လိုက်ရ၊ သူ့ကိစ္စကိုလည်း ကျုပ်တို့ မသိလိုက်ရလေတော့ ကံအားလျော်စွာ တွေ့ရတဲ့ ဒီပစ္စည်းဟာ အတော်

အရေးကြီးနေတယ်။ ဒီတော့ တုတ်ကိုကြည့်ပြီး လူကို ဘယ်လို အကဲ
ဖြတ်သလဲလို့ ကြားစမ်းပါရစေလားဗျာ'

နပ်....(ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေကြီး၏ စဉ်းစားနည်းကို တတ်နိုင်သမျှ
အတုခိုးလျက်) သူ့ကို နှစ်သက်ကြတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်နဲ့ ဒီလက်
ဆောင် ပေးထားကြခြင်းကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ဒေါက်တာ မော်တီမာ
ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လူကြိုက်များတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ရ
မယ်။ အရွယ်အားဖြင့် လူကြီးပိုင်းရောက်ပြီလို့ ဆိုချင်တယ်ဗျာ'

ဟုမ်း.....'ကောင်းတယ်ဗျို့'

ဟုမ်း.....'ဘာကြောင့်လဲဗျ'

နပ်....'သူဟာ တောပိုင်းမှာနေပြီး အများအားဖြင့် ခြေကျင်
လျှောက်တဲ့ ဝါသနာရှိတယ်လို့ ဆိုချင်တယ်ဗျာ'

နပ်....'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီတုတ်ဟာ မူလက တော်တော်
ကောင်းသော်လည်း ကိုင်ပါများလွန်းလို့ ဘလချာဖြစ်နေတဲ့အတွက်
မြို့သား ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဆိုလျှင် ကိုင်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး။
တုတ်အဖျားက သံအစွပ်ကလေးဟာ အများကြီး စားသွားတဲ့အတွက်
သူ့ကိုပြီး တော်တော်ကြီး လမ်းလျှောက်ထားတယ်လို့ ဆိုချင်တယ်
ဗျာ'

ဟုမ်း.....'နေရာကျပါဗျာ'

နပ်....'နို့ပြီး စီ-စီ-အိတ်(ချ)ဝင် မိတ်ဆွေများထံမှဆိုတဲ့ စကား
လုံးများ ရှိသေးတယ်။ ဒီဟာက အမဲလိုက်သင်းတစ်သင်းသင်း ထင်ပါ
ရဲ့။ အဲဒီအသင်းများအတွက် ဒေါက်တာ မော်တီမာက ဆရာဝန်အလုပ်
နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတစ်ခုခု ဆောင်ရွက်ပေးဖူးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်
တဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ဒီတုတ်ကို လက်ဆောင်ပေးဟန်တူတယ်'

ဟုမ်း.....'တော်ပေတယ်၊ ဝက်ဆင် တကယ်တော်ပါပေတယ်။

ကျုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ အမှုကိစ္စကလေးများအကြောင်းကို ခင်ဗျားရေးသားရာတွင် ခင်ဗျားက ကိုယ့်အစွမ်းကို ကိုယ်နှိမ့်ချပြီး ဖော်ပြပေးတယ်လို့ ကျုပ်က ဝန်ခံရပေမယ်။ ခင်ဗျားက ကိုယ်တိုင် အလင်းရောင်ထွက်နိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိမရှိသော်လည်း အလင်းရောင်ကို သွယ်ဆက်ပေးနိုင်တဲ့ သတ္တိရှိတယ်လို့ ဆိုရပေမယ်။ တချို့လူများဟာ ကိုယ်တိုင် မတော်လှပေမဲ့ လူတော်များကို နှိုးဆွပေးသလို ပြုတတ်ကြတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ကျေးဇူးအပေါ်မှာ အပုံကြီး များတယ်လို့ ကျုပ်က ဝန်ခံပါတယ်ဗျာ'

မစ္စတာ ရှားလော့(က)ဟုမ်း(စ်)သည် ကျွန်ုပ်အကြောင်းကို ယခင်က ဤမျှလောက် မပြောဖူးသည်ဖြစ်၍ ယခုပြောလိုက်သော စကားများအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ များစွာနှစ်သက်အားရခြင်း ဖြစ်မိသည်။ ယခင်ကမူ ကျွန်ုပ်၏ ချီးကျူးခြင်းများအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ သူ၏ စဉ်းစားဆင်ခြင်နည်းများကို လူအများသိအောင် ကျွန်ုပ်ကြိုးစားခြင်းများအတွက်သော်လည်းကောင်း မစ္စတာရှားလော့(က)ဟုမ်း(စ်) သည် မထီတရီရှိခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ထဲက နာခဲ့ဖူးလေသည်။ ယခုမှာ ကျွန်ုပ်သည် သူ၏နည်းနာများကို သူကိုယ်တိုင်က ထုတ်ဖော်ချီးကျူးခြင်းပြုရလောက်အောင် အသုံးပြုလိုက်သည်ဟု စဉ်းစားမိသဖြင့် စိတ်ကြီးဝင်မိလေ၏။ ၎င်းနောက် သူသည် တုတ်ကို ကျွန်ုပ်၏လက်မှယူ၍ အနည်းငယ်မျှကြာအောင် ကြည့်ရှုလေ၏။

ဟုမ်း.....(နေရာတွင် ပြန်ထိုင်ပြီးနောက်) 'သိပ်တော့ မနက်နဲလှဘူး၊ နို့ပေမဲ့ စိတ်ဝင်စားဖို့တော့ ကောင်းတယ်။ ဒီတုတ်မှာ အညွန့်ကလေးတစ်ခု နှစ်ခုလောက်တော့ ပါတယ်။ ဒါကို အခြေပြုပြီးတော့ ကောက်နုတ်ချက်ထုတ်ယူကြရမှာပဲ'

နုပ်..... 'အရေးကြီးတာထဲက ကျွန်တော် ရှန်းသွားတာများ ရှိသလားဗျာ'

ဟုမ်း.....'ခင်ဗျားရဲ့ ကောက်နုတ်ချက်တွေဟာ အများအားဖြင့် ချော်တယ်ထင်တယ်ဗျို့၊ ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကို နှိုးဆွပေးသလိုရှိတယ် လို့ ကျုပ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်က ပွင့်ပွင့်ပြောရလျှင် ခင်ဗျားရဲ့ လွဲခြင်းချော်ခြင်းများကို ကျုပ်တွေ့ရခြင်းဖြင့် ကျုပ်အဖို့ အမှန်သို့ရောက် အောင် လမ်းညွှန်ပေးသလိုဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီကိစ္စမှာ တော့ ခင်ဗျား လုံးလုံးကြီးမှားတယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး။ ဒီလူဟာ တော ပိုင်းက ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အချက်ကတော့ မှန်ပါ တယ်၊ အများကြီး လမ်းလျှောက်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ တစ်ချက်လည်း မှန်ပါတယ်'

နပ်....'ဒါဖြင့် ကျွန်တော် မှန်တာပေါ့'

ဟုမ်း.....'အဲဒီလောက်အထိပဲ မှန်တယ်'

နပ်....'နို့ ဒါပဲမဟုတ်လား'

ဟုမ်း.....'မဟုတ်သေးဘူး ဝက်ဆင်၊ ဒီဟာ အားလုံးမဟုတ်သေး ဘူး၊ ဥပမာတစ်ခုပြရလျှင် ဆရာဝန်တစ်ဦးတစ်ယောက်သို့ လက် ဆောင်ပေးတယ်ဆိုခြင်းဟာ အမဲလိုက်သင်းတစ်သင်းထံမှမဟုတ် ဆေးရုံ တစ်ရုံထံမှ ဖြစ်ထိုက်တယ် မဟုတ်လား။ အိပ်(ချ)ဆိုတဲ့ အကွရာရှေ့က စီစီဆိုတဲ့ အကွရာများပါရှိခြင်းအားဖြင့် ချယ်ရင်ကရော(စ်)ဆေးရုံလို့ မတွေးထိုက်ပေဖူးလား'

နပ်... 'ခင်ဗျား မှန်ကောင်းမှန်ပေလိမ့်မယ်'

ဟုမ်း.....'ခင်ဗျားမှန်းပုံ တော်တယ်။ ဒီအချက်က လက်ခံလိုက်လျှင် ဒီလူအကြောင်းကို ကောက်နုတ်ချက်ထုတ်ဖို့ အခြေခံအသစ်တစ်ခု ပေါ် ထွက်လာတယ်'

နပ်... 'ကောင်းပါပြီ။ စီစီအိပ်(ချ)ဆိုတဲ့ အကွရာမျိုးဟာ ချယ်ရင် ကရော(စ်)ဆေးရုံလို့ ဆိုလိုတယ်ထားပါတော့ ဘယ်လိုများ ကောက်

နုတ်ချက် ထွက်လာနိုင်ပါသေးသလဲ’

ဟုမ်း..... ‘ကျုပ်နည်းတွေကို ခင်ဗျားသိပြီး မဟုတ်ဘူးလား သုံးကြည့်လေဗျာ’

နပ်..... ‘ထင်ရှားနေတဲ့ ကောက်နုတ်ချက်တစ်ခုမှာတော့ ဒီလူဟာ တောင်ပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့မသွားမီ မြို့ထဲမှာ ကုသဖူးတယ်လို့ စဉ်းစားမိတာပဲ’

ဟုမ်း..... ‘ဒီထက်တစ်ဆိတ်လောက်ပိုပြီး စဉ်းစားနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒီလက်ဆောင်မျိုးကို ဘယ်အချိန်အခါမျိုးမှာ ပေးတတ်သလဲတဲ့၊ ဒေါက်တာ မော်တီမာသည် တောပိုင်းမှာ ဆရာဝန်လုပ်ရန်အတွက် ချယ်ရင်ကရော့(စ) ဆေးရုံမှ နုတ်ထွက်တဲ့အခါမှာ ဖြစ်ရမယ်။ လက်ဆောင်ပေးတာကို ကျုပ်တို့သိတယ်။ မြို့ပိုင်းဆေးရုံမှ တောပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ရှိဖူးတယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျုပ်တို့သိတယ်။ ဒီတော့ကာ ဒီလက်ဆောင်ဟာ အဲဒီလိုပြောင်းရွှေ့တဲ့ အချိန်အခါမှာ ပေးတယ်လို့ တွေးယူလျှင် အတွေးခေါင်လွန်းတယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးဟုတ်လား’

နပ်..... ‘ယုတ္တိတော့ပါတယ်’

ဟုမ်း..... ‘ပြီးတော့လည်း လန်ဒန်မြို့ပေါ်မှာ ဆရာဝန်အဖြစ်နဲ့ အခြေတကျ ကုသဖူးတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်သာလျှင် မြို့ပိုင်းဆေးရုံကြီးတစ်ခုမှာ ဆရာဝန်ဖြစ်နိုင်ခြင်းကို ထောက်သဖြင့်တစ်ကြောင်း၊ အဲဒီလို ဆရာဝန်တစ်ယောက်သည် တောပိုင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းဖို့ စိတ်ကူးထည့်မည်မဟုတ်သဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ ဒီလူဟာ မြို့ပိုင်းဆေးရုံကြီးမှာ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်ပေဘူးလို့ ကျုပ်တို့ ယူဆနိုင်တယ်။ ဒါဖြင့် သူဟာ ဘာလဲတဲ့ ဆေးရုံကြီးမှာလည်း နေခဲ့ဖူးတယ်။ ဆရာဝန်လည်း မဟုတ်ဘူးဆိုလျှင် ဘယ်လိုလူဖြစ်မလဲ။ ဆေးကျောင်းထွက် လက်ထောက်ဆရာဝန်ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်။ တုတ်

မှာ ကွင်းထားတဲ့ သက္ကရာဇ်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်
လောက်က ဆေးရုံကြီးမှ ပြောင်း ရွှေသွားတယ်လို့ ကျုပ်တို့ သိရတယ်။
ဒါကြောင့် လူကြီးပိုင်းရောက်နေတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်ဆိုတဲ့
ခင်ဗျားရဲ့ကောက်နုတ်ချက်ဟာ ပျက်သွားပြီး အသက် ၃၀ အောက်
လူငယ်တစ်ယောက် ပေါ်ထွက်လာတယ်လို့ ဆိုရပေလိမ့်မယ်'

နပ်....(ရယ်မောခါဖြင့်) 'ထားပါတော့လေ လူတစ်ယောက်ရဲ့
အသက်အရွယ်နဲ့ အလုပ်အကိုင်လောက်တော့ ကောက်နုတ်ချက်ထုတ်
ယူဖို့ မခဲယဉ်းလှဘူး ထားပါတော့'

ကျွန်ုပ်သည် စာအုပ်စင်မှ ဆေးဆရာဝန်များ၏ အမည်နေရပ်များ
ဖော်ပြပါရှိသည့် 'ဒါရက်တိုရီ'ခေါ် စာအုပ်ကို လှမ်းယူ၍ ၎င်းအမည်
ပါရှိသော စာမျက်နှာကို လှန်ပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ပြလေ
သည်။

'ဂျိမ်းမော်တီမာ၊ အမ်၊ အာစီအက်(စ)၁၈၈၂ ခုနှစ်၊ ဂရင်ပင်၊ ပတ္တမိုး
ဒီဗွန်နယ် ချယ်ရင်ကရော့(စ်) ဆေးရုံ၌ ၁၈၈၂ ခုနှစ်မှ ၁၈၈၄ ခုနှစ်ထိ
လက်ထောက်ဆရာဝန် လုပ်ဖူးသည်။ ဂရင်ပင်၊ တော်စလီနှင့် ဟိုင်း
ဘားရီးအကွက်များအတွက် ဆရာဝန်အဖြစ်နှင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည်။

ဟုမ်း.....(ပြုံးစိစိမျက်နှာထားနှင့်) 'ဘယ့်နယ်လဲ ဝက်ဆင် အမဲ
လိုက်သင်း မပါပါဘဲတကား။ နို့ပေမဲ့ တောပိုင်းက ဆရာဝန်ဆိုတဲ့
အချက်တော့ ထိုးထွင်းပါပေတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ ကောက်နုတ်ချက်တွေက
တော့ တော်တော်မှန်နေတယ်၊ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း အိမ်ရှေ့တံခါးမှ
ခေါင်းလောင်းသံ ကြားတယ်ဗျို့။ တုတ်ရှင်ရောက်လာပြီထင်တယ်။
နေရာက မရွှေ့ပါနဲ့ ဝက်ဆင်၊ ခင်ဗျားနဲ့ လုပ်တူကိုင်ဖက်ချင်းလည်း
ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားရှိနေခြင်းဟာ ကျုပ်တို့ အသုံးဝင်ပါလိမ့်မယ်၊
အကောင်းလား အဆိုးလားမသိ၊ ကိုယ့်ဆီကို တက်လာတဲ့ ခြေသံကြား

ရတဲ့ ယခုလို အချိန်မျိုးဟာ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ အဆစ်အပိုင်းမျိုးပဲ ဆရာ
ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ မော်တီမာက စုံထောက်ရှားလော့(က) ဟုမ်း(စ)ဆီ
ကို ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးနဲ့ လာရောက်တယ် မပြောတတ်ဘူး ဝင်ခဲ့ပါလေ'

တောပိုင်းမှ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို မျှော်လင့်လျက်ရှိသော
ကျွန်ုပ်မှာ တံခါးမှဝင်လာသော ဧည့်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါတွင်
အံ့ဩမိလေ၏။ ထိုသူမှာ အလွန်အရပ်မြင့်၍ ကြုံလိုသော လူတစ်ယောက်
ဖြစ်လေရာ ၎င်း၏ ရှည်လှသော နှာခေါင်းသည် ငှက်နှုတ်သီးသဖွယ်
ချွန်လျက်ထွက်နေလေ၏။

ထိုသူ၏ ပြာတာတာရှိသော မျက်လုံးများသည် တစ်လုံးနှင့်
တစ်လုံး နီးကပ်စွာ တည်ရှိလျက် ရွှေကိုင်းတပ်ထားသော မျက်မှန်၏
နောက်မှ တောက်ပကြည်လင်စွာ ရှိနေကြ၍ စူးရှသော ကြည့်ခြင်းဖြင့်
စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်တတ်လေသည်။ အသက်ငယ်သော်ငြားလည်း
၎င်း၏ ရှည်လျားသောကျောသည် ခပ်ကိုင်းကိုင်းရှိရာ လမ်းလျှောက်
သောအခါတွင် ဦးခေါင်းသည် ရှေ့သို့ ငိုက်စိုက်ထိုးလျက် အထက်စီး
ကြည့်တတ်သည့် ဟန်အမူအရာမျိုး ဖြစ်နေလေသည်။ အခန်းထဲသို့
ဝင်လာသောအခါတွင် ထိုသူသည် ဟုမ်း(စ)၏လက်ထဲ၌ ကိုင်ထား
သောတုတ်ကို မြင်သည်နှင့် ဝမ်းမြောက်သံနှင့် လွတ်ခနဲအော်ထည့်၍
ဟုမ်း(စ)ဆီသို့ သုတ်သုတ် လှမ်းလေ၏။

သူ 'သိပ်ပြီး ဝမ်းသာတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီမှာ မေ့ရစ်သလား၊ သင်္ဘောရုံး
မှာ မေ့ရစ်သလားလို့ အမှန်မပြောနိုင်ဘူး။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီတုတ်ကို
ကျွန်တော် အပျောက်မခံနိုင်ဘူး ခင်ဗျာ'

ဟုမ်း..... 'ချယ်ရင့်ကရော့(စ) ဆေးရုံကြီးမှ လက်ဆောင်မှတ်
တယ်'

သူ..... 'မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ'

ဟုမ်း.....'ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့မှန်တာပေါ့။ ကိုင်း....ဒါထက် ဒေါက်တာ
မော်တီမာ'

သူ....'မစ္စတာပါ ခင်ဗျာ။ မစ္စတာပါ အမ်၊ အာ၊ စီ၊ အက်(စ)
ဘွဲ့ တစ်ခုတည်းရတဲ့ လူဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဟာက မစ္စတာရှားလော့(က)
ဟုမ်း(စ) မှတ်ပါတယ်'

ဟုမ်း.....'မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်မိတ်တွေ ဒေါက်တာ ဝက်ဆင်
ဖြစ်ပါတယ်'

သူ....'တွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ်ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေနဲ့ တွဲပြီး
ခင်ဗျားနာမည်ကိုလည်း ကြားရဖူးပါတယ်။ ခင်ဗျားနည်းနာတွေကို
ကျွန်တော် အင်မတန် စိတ်ဝင်စားခဲ့ပါတယ် မစ္စတာဟုမ်း(စ)'

ဟုမ်း.....'ဧည့်သည်အား ကုလားထိုင်၌ထိုင်ရန် လက်ပြပြီးနောက်
'ခင်ဗျားလက်ညှိုးကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ့်စီးကရက်ကိုကိုယ် လိပ်
သောက်တတ်တယ်ထင်တယ်။ စီးကရက်သောက်ချင်လျှင် အားမနာ
ပါနဲ့ သောက်နိုင်ပါတယ်'

ထိုသူသည် စီးကရက်စက္ကူနှင့် ဆေးကိုထုတ်၍ 'အံ့ဩလောက်
သော ကျင်လည်ခြင်းဖြင့် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို လိပ်လေ၏။

ဟုမ်း.....'ကျွန်တော့်နဲ့ ဆွေးနွေးစရာပြဿနာတစ်ခုရှိတယ် မှတ်
တယ်'

သူ....'အင်မတန် ထူးခြားနက်နဲတဲ့ ပြဿနာတစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့
နေရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လက်တွေ့ မလုပ်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်
ဖြစ်ကြောင်း သိလေတော့ ခင်ဗျားဆီကို လာခဲ့တာပဲ'

ဟုမ်း.....'ဒီလိုဆိုလျှင် ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးဆိုတာကို ရှင်းလင်း
အောင်ပြောပြလျှင် အကောင်းဆုံးပါပဲ ဒေါက်တာမော်တီမာ'

အခန်း [၂]

ဘတ်စ်ကာဗိုလ်တို့၏ ကျိန်စာသင့်ခြင်း

ဒေါက်တာ မော်တီမာသည် ရင်ဘတ်တွင်ရှိသော အင်္ကျီ အိတ်မှ စာတစ်ရွက်ကို ဆွဲထုတ်ပြီးနောက် ပြောသည်မှာ—
 မာ.... 'ကျွန်တော့်ထံမှာ ၁၇၄၂ ခုနှစ်စွဲနဲ့ စာတစ်ရွက် ရှိပါတယ်။ ဒီစာရွက်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်မှာ ရုတ်တရက် သေဆုံးပြီး ဒီဗွန်ရှင်ယာနယ်ဘက်မှာ တော်တော် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားတဲ့ ဆာချာလ်(စ) ဘတ်စ်ကာဗိုလ်က ကျွန်တော့်ထံ အပ်ထားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်က သူ့ကို ကုသတဲ့ ဆရာဝန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလူကြီးဟာက ကြံ့ခိုင်တဲ့စိတ်လည်း ရှိတယ်။ ထက်မြက်တဲ့ဉာဏ်လည်း ရှိတယ်။ ကုလားထိုင်မှာထိုင်ပြီး စိတ်ကူး ယဉ်တတ်တဲ့လူမျိုးမဟုတ်။ လက်တွေ့ အလုပ်လုပ်တတ်တဲ့ လူစားမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဒီစာရွက်ထဲမှာ ပါတဲ့အတိုင်း တကယ်ယုံကြည်ပြီး သူသေခဲ့တဲ့ သေနည်းမျိုးနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေလိမ့်မယ်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်လာခဲ့ပါတယ်'

ဟုမ်း(စ)သည် စာရွက်ကိုလှမ်း၍ ဒူးပေါ်တွင် ဖြန့်ကြည့်လေ၏။
 ကျွန်ုပ်သည် ဟုမ်း(စ)၏ ပခုံးပေါ်မှကျော်၍ ဝါနေသော စက္ကူပေါ်
 တွင် ခပ်မှိန်မှိန်ရှိနေသော စာလုံးများကို ကြည့်မိလေရာ ထိပ်၌ “ဘတ်
 စကာဗျိုလ်အိမ်ကြီး”ဟု ပါရှိ၍ အောက်တွင်မူကား “၁၇၄၂ ခုနှစ်”
 ဟူသော ဂဏန်းကြီးများကို သော့လျက် ရေးသားပါရှိလေ၏။

ဟုမ်း..... ‘ဒီဟာက အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ဖော်ပြချက်နဲ့
 တူတယ်’

မာ.... ‘မှန်ပါတယ်၊ ဘတ်စတာဗျိုလ် အိမ်ထောင်သားများနဲ့
 ပတ်သက်ပြီး ဖော်ပြထားတဲ့ အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 အကြောင်းအရာများဟာက လိုလည်း လိုသည်တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်
 တိုင်ပင်လိုတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်နေသည်လည်း တစ်ကြောင်းကြောင့်
 ကျွန်တော် တဆိတ်လောက် ဖတ်ပြပါရစေ’

ဟုမ်း(စ)သည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် နောက်သို့ မှီထိုင်လျက်
 လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းကလေးများကို ထိပ်ချင်းထိထား၍
 “သဘောအတိုင်း ပြုပါတော့”ဟူသော အမူအရာမျိုးနှင့် မျက်စိများကို
 မှိတ်ထားလိုက်လေ၏။ ဒေါက်တာ မော်တီမာသည် စာရွက်ပေါ်သို့
 အလင်းရောင် ကျရောက်အောင် လှည့်ကိုင်ပြီးလျှင် ထူးဆန်း၍ ရှေးကျ
 သော အောက်ပါအကြောင်းအရာကို ဖတ်ပြလေ၏။

‘ဘတ်စကာဗျိုလ်ခွေးကြီး မူလသဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုးမျိုး
 ဖော်ပြထားကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်မှာ ဟူဂိုဘတ်စကာဗျိုလ်မှ
 တိုက်ရိုက်ဆင်းသက်လာခဲ့သော အနွယ်အဆက်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ အဘိုး
 မှ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သို့လည်းကောင်း၊ ဖခင်မှ ကျွန်ုပ်သို့ လည်းကောင်း
 တစ်ဆင့်မှတစ်ဆင့် ကမ်းလှမ်းပြောပြလာခဲ့သည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိဖြစ်သည့်
 အလျောက် ကျွန်ုပ်သည် ဤစာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း အကယ်

ပင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဖူးသည်ဟု စိတ်ထဲ၌ ကောင်းစွာ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဤအဖြစ်အပျက်ကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့ရပေသည်။

သူပုန်ကြီးထသောနှစ်၌ ဘတ်စကားဗျီလ်အိမ်ကြီးမှာ ဟူဂိုဘတ် စကားဗျီလ်ဆိုသူ၏ လက်တွင်တည်ခဲ့ရာ ဟူဂိုမှာ အလွန်တရာ လေလွင့်သော စိတ်ရှိ၍ ဘုရားတရား၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းရှိသူတစ်ယောက် မဟုတ်သည့်အကြောင်းကို မငြင်းနိုင်ပေ။ ၎င်းဟူဂိုသည် ဘတ်စတာဗျီလ် မြေကွက်ကြီးအနီးရှိ မြေကို ပိုင်ဆိုင်သော လယ်သမားတစ်ယောက်၏ သမီးကို ချစ်ကြိုက်ခဲ့ဖူး၏။ သို့ရာတွင် ထိုမိန်းမပျိုသည် နာမည်ကောင်း၍ အမြော်အမြင် ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်ပြင် ဟူဂို၏ ဆိုးသောသတင်းကို ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍ ဟူဂိုအား အခါခပ်သိမ်း ရှောင်ကွင်းလေ့ ရှိလေ၏။ သို့ဖြစ်ရကား ဟူဂိုသည် မိန်းမပျို၏ ဖခင်နှင့်မောင်များ မရှိခိုက်တွင် ၎င်း၏ ဟော့ရမ်းသော့သွမ်းသော သူငယ်ချင်း လေးငါး ခြောက်ယောက်တို့နှင့်အတူ နေအိမ်သို့ ဤမိန်းမပျိုအား အတင်းခိုးယူ ထွက်ပြေးခဲ့လေ၏။ ဘတ်စကားဗျီလ်အိမ်ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ဟူဂိုသည် မိန်းမပျိုအား အိမ်အပေါ်ထပ်၌ထား၍ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ထုံးစံအတိုင်း သောက်ပွဲကျင်းပကြလေ၏။ မိန်းမပျိုသည် အခန်းတွင်း၌ တစ်ယောက်တည်း ပိတ်လှောင်ခြင်းခံနေရစဉ် ဟူဂိုအား ကြောက်သည့်အတွက်ကြောင့် အရဲရင့်ဆုံးသော ယောက်ျားသားတို့ ပြုဝံ့ခဲ့လှသော အပြုအမူကို ပြုခဲ့လေသည်။ မိန်းမပျိုသည် နံရံအနီးတွင် ကပ်လျက်ပေါက်သော နွယ်ပင်ကို တွယ်လျက် တံစက်မြိတ်စွန်းမှ ဆင်းလာပြီးလျှင် ၉ မိုင်ခန့်ကွာလှမ်းသော မိမိ၏ နေအိမ်သို့ တစ်ယောက်တည်း ကွင်းကြီးကိုဖြတ်ကျော်၍ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

များမကြာမီ ဟူဂိုသည် သူငယ်ချင်းများ၏ အခန်းမှ စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ယူဆောင်လျက် အပေါ်ထပ်သို့တက်ခဲ့ရာတွင် မိန်းမပျို မရှိ

တော့သည့်အဖြစ်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ထိုအခါ ဟူဂိုသည် စုန်း၊ နတ်
 ဖမ်းစားသော လူတစ်ယောက်သဖွယ် ဧည့်ခန်းသို့ ပြေးဆင်းလာခဲ့၍
 စားပွဲကြီးပေါ်သို့ ခုန်တက်ပြီးလျှင် စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ကန်ကျောက်
 လျက် မိန်းမပျိုကို ပြန်မိခဲ့လျှင် မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဝိညာဉ်ကို မာရ်နတ်
 ၏လက်ဝယ်သို့ ထိုညဉ့်အတွင်း အပ်နှင်းမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဧည့်သည်
 များရှေ့တွင် အော်ဟစ်ကာ ကျိန်ဆိုလေ၏။ အရက်မူးသမားများသည်
 ဟူဂို၏ အမျက်ပြင်းထန်လှသော အမူအရာကို မြင်ရသဖြင့် အံ့အားသင့်
 လျက် ငေးကြည့်နေကြစဉ် အခြားသူတို့ထက်ပို၍ မိုက်သော သို့မဟုတ်
 ပို၍ မူးယစ်သော ဧည့်သည်တစ်ယောက်က မိန်းမပျိုနောက်သို့ အမဲ
 လိုက်ခွေးကြီးကိုလွှတ်၍ လိုက်သင့်သည်ဟု အော်ပြောလေ၏။ ထိုအခါ
 ဟူဂိုသည် အိမ်တွင်းမှ ပြေးထွက်လာ၍ မြင်းထိန်းများအား ၎င်း၏မြင်းမ
 ကို ကုန်းတင်၍ အမဲလိုက်ခွေးအုပ်ကို လှောင်အိမ်များမှထုတ်လွှတ်ရန်
 အမိန့်ပေးလေ၏။ ထိုနောက် ဟူဂိုသည် မိန်းမပျို ကျကျန်ရစ်သော
 လက်ကိုင်ပဝါတစ်ထည်ကို ခွေးများအားပြ၍ အနံ့ခံစေပြီးလျှင် ထိန်
 လင်းသော လရောင်ဖြင့် ကွင်းပြင်ကြီးတစ်လျှောက် မိန်းမပျို၏ နောက်
 သို့ ညာသံပေး၍ လိုက်လေ၏။

သောက်ပွဲကျင်းလျက်ရှိသော သူငယ်ချင်းတစ်စုမှာ အဖြစ်အပျက်
 တို့၏ လျင်မြန်မှုကြောင့် ကောင်းစွာ နားမလည်ကြသေးသကဲ့သို့ တစ်
 ယောက်ကိုတစ်ယောက် ငေးလျက်ကြည့်နေကြသေး၏။ သို့ရာတွင်
 တစ်ခဏမျှကြာသောအခါတွင် ကွင်းပြင်ကြီးပေါ်တွင် ပြုကျင့်မည့်
 အခြင်းအရာ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည့်အဖြစ်ကို သဘော
 ပေါက်လာကြသည်ဖြစ်၍ အချို့မှာ မူးယစ်ခြင်းပြေပျောက်၍ သွားလေ
 တော့၏။ ထိုအခါမှ ၎င်းတို့သည် မြင်းများကိုပြင်စေ၍ ကွင်းပြင်ကြီး
 တစ်လျှောက် နောက်ရောင်ခံ၍ လိုက်ကြလေကုန်၏။

တစ်မိုင်ကျော် နှစ်မိုင်ခန့် လိုက်မိကြသောအခါ ထိုလူစုသည် သိုးကျောင်းသားတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကြသဖြင့် အမဲလိုက်ခွေးအုပ်ကို တွေ့လိုက်ပါသလောဟု မေးမြန်းကြရာ ထိုသူမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်လျက်ရှိသောကြောင့် ကောင်းစွာပင် အဖြေမပေးနိုင်ချေ။ နောက်ဆုံး၌ သိုးကျောင်းသားက အမဲလိုက်ခွေးတစ်အုပ်သည် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ နောက်သို့ အနံ့ခံလျက် လိုက်ပြေးကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရကြောင်းနှင့် ပြန်ပြောလေ၏။ ထို့နောက် သိုးကျောင်းသားက ဆက်လက်၍ 'ဒီလောက်မကဘူး ကျွန်တော်မြင်လိုက်ရတယ်။ ယူဂိုက မြင်းနက်မကြီးကိုစီးပြီး ကျွန်တော့်အနားက ဖြတ်စိုင်းသွားတဲ့အခါမှာ လူ့နောက်က အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ခွေးကြီးတစ်ကောင်က တိတ်တိတ်ကပ်လိုက်ပြေးတာကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်ရတယ်။'

မူးယစ်နေသော သူငယ်ချင်းတစ်စုတို့သည် အလွန်တရာကြောက်လန့်လာကြသည်ဖြစ်၍ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် နီးကပ်စွာပူးလျက် မြင်းစိုင်းသွားကြလေ၏။ ဤကဲ့သို့ ခပ်မှန်မှန်စီးသွားကြ၍ ခွေးကြီးများကို မိလာကြသောအခါ ခွေးကြီးများမှာ သတ္တိကောင်းသောမျိုး ဖြစ်ကြပါလျက် နက်နဲလှသောချိုင့်ကြီးတစ်ခု၏ ထိပ်တွင် စုရုံးကာ ညည်းတွားလျက် အချို့မှာ အမြီးကုတ်၍လျှိုးနေကြလေရာ အချို့မှာလည်း လည်ဆံမွေးထောင်ကာ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးဖြင့် မိမိတို့ရှေ့၌ရှိသော လျှိုကို ငေးကြည့်နေကြလေ၏။

ထိုအခါ လူစုသည် ရပ်တန့်ကြ၍ ၎င်းတို့အနက်မှအရဲရင့်ဆုံး သို့မဟုတ် အမူးအယစ်ဆုံးသော လူသုံးယောက်တို့သည် လျှိုထဲသို့ ဆက်လက် လိုက်သွားကြလေရာ ကျယ်ပြန့်သော နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်ကြလေ၏။ လမင်းသည် ထိန်ထိန်လင်းလင်းလျက်ရှိရာ မြေမြန့်၏အလယ်၌ မိန်းမပျိုမှာ လဲလျက်နေရာ၌ပင် ကြောက်လန့်အားကြီးသဖြင့် လည်း

ကောင်း၊ မောဟိုက်လွန်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသက်ကုန်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြရလေ၏။ မိန်းမပျို၏ အနီး၌ကား ဟူဂို၏ အလောင်းကို တွေ့ရှိကြလေရာ ထိုလူရမ်းကားသုံးယောက်တို့သည် ၎င်းအလောင်းနှစ်လောင်းကို တွေ့ရခြင်းထက် ဟူဂို၏အလောင်းပေါ်တွင် ခွလျက်ရပ်နေသော ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ကြရသည့်အတွက် ကြက်သီးမွေးညင်းထသည့်တိုင်အောင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ကြလေ၏။ ၎င်းသတ္တဝါကြီးမှာ ခွေးပုံ သဏ္ဍာန်ရှိသောကြောင့် ခွေးဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရအောင်လည်း လူတို့မြင်တွေ့ကြဖူးသော မည်သည့်ခွေးမျိုးလောက်မျှမကအောင် ထွားကျိုင်း ကြီးမားလှပေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်ရာတွင် လူသုံးယောက်တို့သည် ပြင်းထန်စွာ ကြောက်လန့်ကြသည်ဖြစ်၍ ငယ်သံများပါသည့်တိုင်အောင် အော်ဟစ်ကာဖြင့် ကွင်းပြင်ကြီးကိုဖြတ်လျက် ထွက်ပြေးကြလေ၏။

ငါ့သားများ ခွေးကြီး ပေါ်ပေါက်လာပုံကား ဖော်ပြခဲ့သည့် နည်းအတိုင်းပင်ဖြစ်ရာ ထိုသတ္တဝါသည် ငါတို့၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို ထိုအချိန်မှစ၍ အမြဲအနှောင့်အယှက်ပေးလာခဲ့လေတော့သည်။ ငါတို့၏ အိမ်သားများအနက် များစွာသောသူတို့သည် သွေးရိုးသားရိုးနည်းဖြင့် မဟုတ်ဘဲ ရုတ်တရက် ရှောင်တခင်အားဖြင့် သေခြင်းဆိုး သေခဲ့ကြရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မကောင်းဆိုးဝါးတို့၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးတတ်သည့် မှောင်မိုက်ချိန်များတွင် ကွင်းပြင်ကြီးကို မကူးမဖြတ်ရစ်ကြစေရန် သင်တို့အား ငါမှာကြားခဲ့သည်။

(ဤစာကို ဟူဂိုဘတ်စကာဗျိုလ်က ရောဂျားနှင့် ဂျွန်အမည်ရှိ သားနှစ်ယောက်သို့ ရေးသားထားခဲ့သောစာဖြစ်လေရာ ၎င်းတို့၏ နှမဖြစ်သူ အယ်လ်ဗေက်အား ဤအကြောင်းကို မပြောရစ်ဖို့ကိုလည်း ညွှန်ကြားချက်များ ပါရှိလေသည်။)

ဒေါက်တာမော်တီမာသည် ဤထူးဆန်းသောစာကို ဖတ်ပြပြီးရာ တွင် မစ္စတာဟုမ်း(စ)သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဟုမ်း(စ)သည် သမ်းဝေ ပြီးနောက် စီးကရက်တိုကို မီးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်လေ၏။

ဟုမ်း.....'ဒါပဲလား'

မာ.....'စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းတယ် မထင်ဘူးလား'

ဟုမ်း.....'ဟုတ်ကဲ့၊ ဒဏ္ဍာရီ စုဆောင်းတဲ့လူများအဖို့တော့ ဟုတ်ပါ တယ်'

ထိုအခါ ဒေါက်တာ မော်တီမာသည် ခေါက်ထားသော သတင်း စာတစ်စောင်ကို အိတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏။

မာ.....'ကိုင်း...မစ္စတာဟုမ်း(စ) ဟိုဟာလောက်ရှေးမကျတဲ့ အဖြစ် အပျက်တစ်ခုကို ပြဦးမှာပေါ့။ ဒီဟာက ဒီနှစ် ဇွန်လ ၁၄ ရက်နေ့ထုတ် ဒီဗွန်ကောင်တီကရောနီကဲလ်ဆိုတဲ့ သတင်းစာပါပဲ'

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဧည့်သည်သည် မျက်မှန်ကို တစ်ဖန်ပြန်တပ်၍ ဖတ် ပြပြန်လေ၏။

မကြာမီက ဆာချာလ်(စ) ဘတ်စကားဗျိုလ် သေဆုံးခြင်းအတွက် ဒီဗွန်နယ်သားများမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းဖြစ်ကြကြောင်း။ ဆာ ချာလ်(စ)သည် ဘတ်စကားဗျိုလ်အိမ်ကြီးသို့ လာရောက်နေထိုင်သည် မှာ မကြာလှသေးသော်လည်း ၎င်း၏ လူပေါင်းဆန်ခြင်းနှင့် အလွန် အမင်း ရက်ရောခြင်းတို့ကြောင့် ဆက်ဆံရသူအပေါင်းတို့၏ ချစ်ခင် ရိုသေခြင်းကို ခံယူရရှိခဲ့ကြောင်း။ လူအများတို့ သိရှိကြသည့်အတိုင်း ဆာချာလ်(စ)သည် အာဖရိကတိုက်တောင်ပိုင်းတွင် အစုရှယ်ယာလုပ် ငန်းများအားဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာလာခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း။ လွန်ခဲ့ သည် နှစ်နှစ်ခန့်လောက်က ဆာချာလ်(စ)သည် ဘတ်စကားဗျိုလ်အိမ် ကြီးသို့ လာရောက်နေထိုင်၍ ၎င်းအိမ်ကြီးကို ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ရန်

အတွက် ကြေးငွေမြောက်မြားစွာ အကုန်အကျခံရန် စီမံနေသည့် အကြောင်းများကို နယ်သူနယ်သားတို့ ပြောဆိုချက်ရှိကြသည့်အတွင်း ထိုကဲ့သို့ သေဆုံးရှုံးရခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ ဆာချာလ်(စ) သားသမီးမရှိ သည်ဖြစ်၍ ၎င်းအသက်ရှင်လျက်ရှိခိုက်တွင် ၎င်းပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို အမှီ ပြု၍ နယ်သူနယ်သားအားလုံး အကျိုးခံစားခွင့်ရှိစေရအောင် စီမံပေး မည်ဟူ၍ အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုဖူးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ထို ကဲ့သို့ အချိန်မတိုင်မီ သေဆုံးရခြင်းအတွက် နှမြောဝမ်းနည်းကြသူ အမြောက်အမြားရှိကြမည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဆာချာလ်(စ) သေဆုံးရခြင်းအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ဆေး စုံစမ်းကြရာတွင် ကောင်းစွာ ရှင်းလင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း။ သို့ရာ တွင် အယူသီးသူတို့ ပြောဆိုကြသော ကောလာဟလသတင်းများနှင့် ပတ်သက်၍မူကား ကျေနပ်လောက်အောင် ရှင်းလင်းပြီးပြီဟု ဆိုနိုင် ကြောင်း။ ဤကိစ္စ၌ သူတစ်ပါး၏လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးရသည်ဟု ဆို လောက်အောင် အကြောင်းယုတ္တိမရှိသည်ပြင် သွေးရိုးသားရိုးအကြောင်း မျိုးမှတစ်ပါး အခြားသောနည်းဖြင့်သေဆုံးသည်ဟု ယူဆဖွယ်အကြောင်း ဘာမျှမရှိကြောင်း။ ဆာချာလ်(စ)မှာ မုဆိုးဖိုတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ရိုးရိုး နေတတ်သော အလေ့ရှိလေရာ ၎င်း၏ အိမ်ကြီးတွင် ဘဲရီမိုးအမည်ရှိ အစေခံ လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိ၍ လင်ယောက်ျားသည် ဘတ္တလာ၊ မယားသည် အိမ်ရှင်မ အလုပ်ဝတ္တရားကို ဆောင်ရွက်ကြောင်း။ ၎င်း လင်မယားနှစ်ယောက်နှင့် အခြားမိတ်ဆွေများ၏ ထွက်ဆိုချက်အရမှာ ဆာချာလ်(စ)၌ နှလုံးရောဂါရှိ၍ မျက်နှာအရောင်အသွေး ပြောင်းလဲ ခြင်း မောဟိုက်ခြင်း၊ စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း စသော အထိမ်းအမှတ်တို့ကို တွေ့ကြရကြောင်း။ ဆာချာလ်(စ)၏မိတ်ဆွေ ဆရာဝန် ဒေါက်တာမော် တီမာကလည်း ၎င်းနည်းအတိုင်းပင် ထွက်ဆိုကြောင်း။

ဤအမှုဖြစ်ပျက်ပုံမှာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း။ ဆာချာလ်(စ) သည် ညတိုင်း အိပ်ရာသို့မဝင်မီ ဘတ်စကားဗျိုလ်အိမ်ဝင်းအတွင်းရှိ သစ်ပင်တန်းအကြားတွင် လမ်းလျှောက်လေ့ရှိသည်ဟု ဘဲရီမိုး လင် မယားနှစ်ယောက်တို့က ထွက်ဆိုကြောင်း။ ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့ညက ဆာချာလ်(စ)သည် နောက်တစ်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့သို့ သွားရန် အကြံ ရှိကြောင်းကို ပြောပြ၍ ဘတ္တလာ ဘဲရီမိုးအား ပစ္စည်းများ ပြင်ဆင်ထား ရန် အမိန့်ပေးထားကြောင်း။ ထိုညက သူသည် ထုံးစံအတိုင်း ဆေးပြင်း လိပ်တစ်လိပ်ကိုသောက်လျက် လမ်းလျှောက်ထွက်သွားရာမှ ပြန်မလာ ပဲ ရှိခဲ့ကြောင်း။ ၁၂ နာရီထိုးလတ်သော် ဘဲရီမိုးသည် ခန်းမကြီးတံခါး ပွင့်လျက်ရှိသေးသည်ကို တွေ့သဖြင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသည်နှင့် မီးအိမ် ကိုထွန်း၍ သူ၏ဆရာကို ရှာရန် ထွက်လာခဲ့ကြောင်း။ ထိုနေ့မှာ မိုးရွာ ထားသည်ဖြစ်၍ ဆာချာလ်(စ)၏ ခြေရာများမှာ သစ်ပင်တန်းကြားတစ် လျှောက်တွင် အလွယ်တကူနှင့် တွေ့မြင်နိုင်ကြောင်း။ လမ်းတစ်ဝက် လောက်တွင် ကွင်းပြင်သို့ထွက်သော တံခါးတစ်ခုရှိရာ ဆာချာလ်(စ) သည် ၎င်းနေရာ၌ အတန်ကြာအောင် ရပ်နေခဲ့သည့် အထိမ်းအမှတ်များ တွေ့ရှိရကြောင်း။ ၎င်းနောက် ဆာချာလ်(စ)သည် သစ်ပင်တန်းကြား တစ်လျှောက် ဆက်လက်လျှောက်သွားရာ ၎င်းလမ်းအဆုံးတွင် သူ၏ အလောင်းကို တွေ့ရကြောင်း။ မရှင်းလင်းသော အချက်တစ်ခုမှာ ဆာ ချာလ်(စ)၏ ခြေရာများသည် တွင်းဘက်သို့ထွက်သော တံခါးကလေးကို ကျော်လွန်၍ သွားပြီးသောအခါမှစ၍ ပြောင်းလဲခြင်းရှိသည်ဟု ဘဲရီမိုး က ထွက်ဆိုထားခြင်းပင်ဖြစ်လေရာ ထိုနေရာမှစ၍ ဆာချာလ်(စ)သည် ခြေဖျားထောက်၍ လမ်းလျှောက်သည်ဟု ထွက်ဆိုထားကြောင်း။ ဆာ ချာလ်(စ)၏ အလောင်းတွင် အတင်းအဓမ္မ ပြုကျင့်ထားသည့် ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်မျိုး မတွေ့ရှိရပေရာ ဆရာဝန်က ဆာချာလ်(စ)၏ မျက်နှာမှာ

ထူးဆန်းစွာ ရှုံ့မဲ့လျက်ရှိသည်ဟု ထွက်ဆိုငြားသော်လည်း နှလုံးရောဂါ ဖြင့် သေဆုံးသောသူတို့မှာ ထိုကဲ့သို့သော မျက်နှာထားမျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်ဖြစ်ကြောင်း။ အလောင်းကို ခွဲစိတ်ကြည့်သောအခါ တွင်လည်း အတွင်းရောဂါ ကြာရှည်စွာရှိနေသည့် အကြောင်းကို တွေ့ရ၍ ထိုအမှုကို စစ်ဆေးရာတွင် ပါဝင်ကြသော ဂျူရီလူကြီးများကလည်း ရောဂါဖြင့် သေဆုံးသည်ဟူသော ဆရာဝန်၏ ထင်မြင်ချက်အတိုင်းပင် ထွက်ဆိုကြကြောင်း။ ဆာချာလ်(စ)၏ အမွေကို ဆက်ဆံရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် သည် ၎င်းအိမ်ကြီးတွင်နေထိုင်၍ ကွယ်လွန်သူ စီစဉ်ထားခဲ့သော အလုပ် များကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းထွက်ဆိုချက် မှာ အလွန်တရာအရေးကြီးကြောင်း။ အကယ်၍ ဂျူရီလူကြီးများ၏ ထွက်ဆိုချက်သည် ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသော ကောလာဟလသတင်းများကို ထောက်ခံသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့ပါမူကား ဘတ်စကာဗျိုလ်နေအိမ်ကြီးတွင် ဆက်လက်နေထိုင်မည့်သူ ရနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းဖွယ်ရာရှိကြောင်း။ အမွေဆက်ခံမည့်သူမှာ ဆာချာလ်(စ)၏ ညီ ၏သားဖြစ်သော မစ္စတာဟင်နရီဘတ်စကာဗျိုလ်ဖြစ်သည်ဟု သိရှိရ ကြောင်း။ နောက်ဆုံး ကြားသိရသောအချိန်၌ ထိုသူမှာ အမေရိကန် ပြည်၌ ရှိသည်ဆိုရာ ၎င်းထံသို့ အကြောင်းကြားရန်ကိုလည်း စီမံလျက် ရှိကြောင်း။

မာ.... 'ဆာချာလ်(စ)ဘတ်စကာဗျိုလ် သေဆုံးတဲ့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက် ပြီး လူအများသိရှိကြရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကတော့ ဒီအတိုင်းပါပဲ မစ္စတာ ဟုမ်း(စ)'

ဟုမ်း.... 'စိတ်ဝင်စားစရာကလေးတွေ တော်တော်ပါရှိတဲ့ ဒီအမှုကို ကျုပ်ထံယူလာခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခုနစ်က သတင်းစာမှာ ပါတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ လူအများသိသလောက် အကုန်ပဲလား'

မာ.... 'မှန်ပါတယ်'

ဟုမ်း.... 'ကိုင်း....ဒါဖြင့် လူအများ မသိသေးတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ဆိုစမ်းဗျာ'

မာ.... 'ပြောရမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောမပြုဖူးသေးတဲ့ စကားတွေကို ပြောရတော့မှာပဲ။ ဒီအမှုကို စစ်ဆေးစဉ်အခါက ကျွန်တော် မပြောဘဲ ချန်ထားခဲ့ခြင်း အကြောင်းရင်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ လောကဓာတ်ပညာပိုင်းက လူမျိုးဟာ လူအများတွေ အယူသီးနေတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို လူအများရှေ့မှာ ထောက်ခံသလို ထွက်ဆိုဖို့ ခဲယဉ်းတဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပြင်တစ်ကြောင်းလည်း သတင်းစာထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း ဘတ်စကားဗျိုလ်အိမ်ကြီး နာမည်ပျက်သွားရင် နေဝံ့မည့်သူ မရှိမှာကို စိုးရိမ်တဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ အလုံးစုံ ထုတ်ဖော်ပြောခြင်းအားဖြင့် ကောင်းကျိုးမဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်သိသလောက် အားလုံးမပြောဘဲ လျှော့ပြောခြင်းဟာ နည်းလမ်းမှန်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆမိပါတယ်။ သို့သော် ခင်ဗျားကိုတော့ ကျွန်တော် သိသလောက်ထက် လျှော့ပြောနေစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး။

ဒီကွင်းကြီးဟာက လူနေအိမ်ခြေ အလွန်နည်းပါးလေတော့ နီးနီးကပ်ကပ်နေရသမျှ လူများဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရင်းရင်းနှီးနှီး အကျွမ်းတဝင် နေကြရပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဆာချာလ်(စ) ဘတ်စကားဗျိုလ်ကို ကျွန်တော် ခဏခဏ တွေ့ရပါတယ်။ လက်ဖက်တော ဟောလ်အိမ်ကြီးမှာ မစွတာ ဖရန်ကလင်၊ သဘာဝ ဓမ္မဆရာကြီး မစွတာစတေပလ် တန်နဲ့ သူ့နှမမှတစ်ပါး မိုင်များစွာအတွင်းမှာ ပညာတတ်တစ်ယောက်မှ မရှိပါ။ ဆာချာလ်(စ)က သူ့ဘာသာ အေးအေးနေတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း သူ့ကျန်းမာတဲ့အခိုက်မှာ လောကဓာတ်ပညာ ဝါသနာပါတဲ့လူအချင်းချင်းလည်းဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်

ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းသင်းမိကြပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ လအနည်းငယ်အတွင်းကတော့ ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ ရောဂါဟာ ဒီတောင်မှ တက်ဖို့မရှိတဲ့အကြောင်းကို ကျွန်တော် ရိပ်မိပါတယ်။ သူက ကျွန်တော် ခုနင်က ဖတ်ပြတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို တကယ်ကြီးယုံကြည်လို့ စိတ်ထဲမှာစွဲပြီးနေပါတယ်။ ဘယ်လောက်တောင်များ စွဲသလဲဆိုတော့ သူ့မြေကွက်အတွင်းမှာ သူလမ်းလျှောက်ဝံ့သော်လည်း ညအချိန်မှာ ကွင်းပြင်ထွက်ပြီး လမ်းလျှောက်ဖို့ဆိုလျှင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူမလုပ်ဝံ့ဘူး။ ခင်ဗျားကတော့ မယုံကြည်ဘူးရှိလိမ့်မယ်။ သူ့ခမျာကတော့ သူ့အိမ်သူအိမ်သားများကို ကျိန်စာသင့်ထားတယ်လို့ စွဲစွဲမြဲမြဲကြီးယုံကြည်ထားပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဘိုးဘေးဘီဘင်များအကြောင်းကို သူပြောပြသလောက်ဟာကလည်း အမှန်ဆိုရလျှင် အားတက်စရာ ဒီလောက်မရှိလှဘူး။ မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ဦးတစ်ယောက်ဟာက သူ့နောက်ကို အမြဲလိုက်နေသလိုလို သူထင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ညအချိန် ကျွန်တော်ခရီးသွားတဲ့အခါများမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းသတ္တဝါများကို တွေ့ဖူး၊ မြင်ဖူးပါသလားတဲ့၊ အဲလိုက်ခွေးကြီးအူသံမျိုးကို ကြားမိပါသလားတဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို မကြာမကြာ မေးဖူးပါတယ်။

သူမသေမီ ရက်သတ္တသုံးပတ်လောက် တစ်ညနေမှာ သူ့အိမ်ကို ကျွန်တော် ဒေါက်ကတ်နဲ့ မောင်းသွားဖူးတာကို မှတ်မိသေးတယ်။ သူက ခန်းမကြီးတံခါးဝမှာရှိတယ်။ ကျွန်တော်က ဒေါက်ကတ်ပေါ်က ဆင်းပြီး သူ့ရှေ့မှာရပ်နေတော့ သူက ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ်ကကျော်ပြီး မျက်လုံးကြီးကြောင်တောင်နဲ့ အင်မတန်ကြီးကြောက်တဲ့ မျက်နှာထားမျိုးနဲ့ ကျွန်တော့်နောက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လမ်းထိပ်ဆီလောက်မှာ နွားနက်ကလေးတစ်ကောင်လိုလို ဖြတ်လျှောက်သွားတာကို ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်

ရတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ အင်မတန်ကြောက်ပြီး တုန်လှုပ်နေပုံရလေ တော့ ခုနင်က သတ္တဝါမြင်လိုက်ရတဲ့နေရာကိုသွားပြီး တောင်မြောက် လေးပါးကို လှမ်းကြည့်ရသေးတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဘာကောင်မှ မတွေ့ရ တော့ဘူး။ ဒါနဲ့တောင် သူ့မှာ အင်မတန် တုန်လှုပ်နေသေးတဲ့ လက္ခဏာ ရှိတယ်။ အဲဒီတစ်ခေါက်က သူနဲ့အတူ ကျွန်တော် တစ်ညလုံးနေလေ တော့ ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် သူတုန်လှုပ်ရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ကို ရှင်းလင်းပြောပြလိုတဲ့သဘောနဲ့ ခု နင်က ကျွန်တော် ဖတ်ပြခဲ့တဲ့ စာရွက်ကို ကျွန်တော့်လက်မှာ သူအပ်ထားပါတယ်။

ဒါနဲ့ လန်ဒန်မြို့ကိုသွားဖို့ စီစဉ်တယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်ပေး တဲ့ အကြံပါပဲ။ သူ့နှလုံးမှာ ထိခိုက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ သူ့ရဲ့စိုးရိမ်မှုဟာက သူ့စိတ်မှာ ထင်ခြေသက်သက်ဖြစ်တယ်ဆိုပေမဲ့ ကျန်းမာရေးကို အမှန်ထိခိုက်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လအနည်းငယ် လောက် မြို့ထဲပြောင်းနေရလျှင် ဟိုဟာဒီစာတွေမှာ စိတ်ဝင်စားပြီး လူသစ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်မိတယ်။ ကျွန် တော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့မိတ်ဆွေ မစ္စတာ စတေပလ်တန်ကလည်း သူ့ အတွက် အများကြီးစိုးရိမ်ပြီး ကျွန်တော်လိုပဲ သဘောရတယ်။ နောက် ဆုံးအချိန်တွင်မှ ကပ်ပြီး ယခုလိုဖြစ်ရတော့တာပဲ။

ဆာချာလ်(စ)သေဆုံးတဲ့ညက အလောင်းတွေ့တဲ့ အစေခံ ဘဲရီမိုး က မြင်းထိန်းပါကင်ကို ကျွန်တော့်ဆီ မြင်းနဲ့လွှတ်လိုက်တယ်။ ဒီညက ကျွန်တော် မအိပ်သေးလေတော့ ချက်ချင်းလိုက်လာတာနဲ့ တစ်နာရီ အတွင်း ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဆာချာလ်(စ) သေဆုံးတဲ့အမှု ကို စစ်ဆေးတဲ့နေ့မှာ သူတို့ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်တွေကို မှန်မမှန် ကျွန်တော် စစ်ဆေးပြီး မှန်ကြောင်းကို သက်သေခံခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ရောက်သွား ပြီး သစ်ပင်တန်းကြားမှ ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ခြေရာတွေကို ကျွန်တော် လိုက်

ကြည့်တယ်။ တံခါးနားမှာ သူစောင့်နေပုံရတဲ့ခြေရာတွေကို ကျွန်တော် ကြည့်တယ်။ ဒီနေရာကစပြီး ခြေရာတွေ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲသွားပုံကို ကျွန်တော် တွေ့ရတယ်။ ဘဲရီမိုးခြေရာမှတစ်ပါး ဘယ်သူ့ခြေရာမှ မရှိတာကို ကျွန်တော်တွေ့ရတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော်မရောက်မချင်း ဘယ်သူမှမထိရသေးတဲ့ အလောင်းကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကြည့်ရှုရတယ်။ အလောင်းဟာက မြေကြီးပေါ်မှာ မှောက်လျက်ကြီး လဲနေပြီး လက်တွေကကားလို့၊ လက်ချောင်းတွေက မြေကြီးထဲကုတ်လို့ မျက်နှာကတော့ ရှုံ့မဲ့ထားလိုက်ပုံဟာ မပြောပါနဲ့တော့၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ရုတ်တရက်မမှတ်မိလို့ ဆာချာလ်(စ) ရဲ့ အလောင်းတောင်ဟုတ်မှဟုတ်လေရဲ့လို့ အောက်မေ့မိတယ်။ အလောင်းမှာ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်ဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ မရှိတာကတော့ အမှန်ပဲ။ သို့သော်လည်း ဘဲရီမိုးထွက်ချက် တစ်ခုဟာကတော့ မှားတယ်။ သူက အလောင်းပတ်ဝန်းကျင်က မြေကြီးပေါ်မှာ ဘာခြေရာမှ မတွေ့ရဘူးလို့ ထွက်ထားတယ်။ သူကတော့ သူမမြင်လို့ ထွက်တာပဲ။ နို့ပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ မြင်တယ်။ အလောင်းနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ထင်ထင်ရှားရှားကြီးပဲ”

ဟုမ်း.....‘ခြေရာတွေလား’

မာ.....‘ခြေရာတွေပဲ’

ဟုမ်း.....‘ယောက်ျားလား၊ မိန်းမလား’

ဒေါက်တာ မော်တီမာသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တစ်ခဏမျှ ထူးဆန်းစွာ ကြည့်ပြီးလျှင် တီးတိုးဖြေဆိုလေ၏။

မာ.....‘ယောက်ျားလည်းမဟုတ်၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်၊ အင်မတန်ကြီးတဲ့ ခွေးခြေရာကြီးတွေ ခင်ဗျား’

အခန်း [၃]

နက်နဲသော ပြဿနာ

ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းစကားကိုကြားသောအခါ ကျောထဲ၌ စိမ့်၍ တုန်သွားသည့်အဖြစ်ကို ဝန်ခံရပေမည်။ ဟုမ်း(စ)သည် တုန်လှုပ်သော အမူအရာနှင့် ရှေ့သို့ကိုင်ညွှတ်လိုက်လေရာ ၎င်း၏မျက်လုံးများမှာ ထက်သန်စွာ စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိသောအခါများ၌ဖြစ်တတ်သော ထုံးစံအတိုင်း ခက်ထန်သော တောက်ပြောင်ခြင်း ရှိလေ၏။

ဟုမ်း.....'ဒီဟာ ခင်ဗျားမြင်သလား'

မာ.....'ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ယခုမြင်တာလို ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်ရတယ်'

ဟုမ်း.....'ဒါနဲ့တောင် ခင်ဗျား ဘာမှမပြောဘူးလား'

မာ.....'ပြောလို့ကော ဘာအကျိုးရှိသလဲ'

ဟုမ်း.....'ဒီပြင်လူတွေတော့ ဘာ့ကြောင့်မမြင်ရသလဲ'

မာ.....'ခြေရာတွေက အလောင်းနဲ့ ကိုက် ၂၀ လောက်

လှမ်းလေတော့ ဘယ်သူမှကြည့်ဖို့ စိတ်ကူးမရဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ဒီစာကို မတွေ့ရဘူးလျှင် ကြည့်ဖို့စိတ်ကူးရ

ကောင်းမှ ရမယ်ထင်တယ်'

ဟုမ်း.....'ကွင်းပြင်မှာ သိုးထိန်းခွေးတွေ အများကြီးရှိတယ် မဟုတ်လား'

မာ....'ရှိပါတယ်၊ နို့ပေမဲ့ ဒီဟာက သိုးထိန်းခွေး မဟုတ်ဘူး'

ဟုမ်း.....'ကြီးတယ်ဆို'

မာ....'သိပ်ကြီးတယ်'

ဟုမ်း.....'ဒါပေမဲ့ အလောင်းနားကို မကပ်ဘူး ဟုတ်လား'

မာ....'မကပ်ဘူး'

ဟုမ်း.....'သစ်ပင်တန်းကြားက ဘယ်လိုနေသလဲ'

မာ....'၁၂ ပေလောက်မြင့်ပြီး တိုးမပေါက်နိုင်တဲ့ သစ်ပင်နှစ်တန်း ရှိတယ်။ အလယ်က လမ်းဟာက ၈ ပေလောက်ကျယ်တယ်။ လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ၆ ပေလောက်ကျယ်တဲ့ မြက်ခင်းတွေ ရှိတယ်'

ဟုမ်း.....'သစ်ပင်တန်းတစ်ဖက်မှာ တံခါးပေါက်ကို သွားတဲ့လမ်း ရှိတယ်ဆို'

မာ....'ဟုတ်တယ်၊ ကွင်းပြင်ဘက်ကိုထွက်တဲ့ တံခါးပါပဲ'

ဟုမ်း.....'ဒီပြင်ကော အပေါက်ရှိသေးသလား'

မာ....'ဘာပေါက်မှမရှိဘူး'

ဟုမ်း.....'ဒါဖြင့်လျှင် သစ်ပင်တန်းကို ရောက်ချင်လျှင် အိမ်ဘက်ကသော်လည်း လာရတယ်၊ တံခါးကလေးဘက်ကသော်လည်း လာရတယ်ပေါ့ ဟုတ်ရဲ့လား'

မာ....'လမ်းအဆုံးမှာ တဲကလေးတစ်လုံးရှိတယ်၊ အဲဒီတဲကလေးထဲက ဖြတ်ပြီး ကွင်းပြင်ကိုထွက်နိုင်တယ်'

ဟုမ်း.....'ဆာချာလ်(စ)ဟာ အဲဒီတဲကလေးကို ရောက်သလား'

မာ....'မရောက်ဘူး၊ တဲကလေးနဲ့ ကိုက် ၅၀ လောက်အကွာမှာ

သေနေတယ်’

ဟုမ်း.....‘ကိုင်း...ဒါအရေးကြီးတယ်၊ ဒေါက်တာမော်တီမာ ပြော
စမ်းတံခါးကလေးဟာ ပိတ်လျက်သား တွေ့သလား’

မာ....‘ပိတ်ပြီးတော့ သော့ခတ်ထားပါတယ်’

ဟုမ်း.....‘ဘယ်လောက်မြင့်သလဲ’

မာ....‘လေးပေလောက် မြင့်ပါတယ်’

ဟုမ်း.....‘ဒါဖြင့် ဘယ်သူမဆို ကျောက်တက်နိုင်လောက်တာပေါ့’

မာ....‘တက်နိုင်ပါတယ်’

ဟုမ်း.....‘တံခါးနားမှာ ဘာခြေရာများတွေ့သလဲ’

မာ....‘ဘာမှမတွေ့ပါ၊ အားလုံးရှုပ်ထွေးနေပါတယ်။ ဆာချာလ်(စ)

ဟာ ဒီနေရာမှာ ငါးမိနစ် ဆယ်မိနစ်လောက် ရပ်နေဟန်တူပါတယ်’

ဟုမ်း.....‘ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်သိသလဲ’

မာ....‘သူ့ဆေးပြင်းလိပ်မှ ပြာနှစ်ခါတောင် ကြွေကျပါတယ်’

ဟုမ်း.....‘တော်ပါပေဗျာ၊ ဒီလူမျိုးနဲ့တွဲပြီး အလုပ်လုပ်ချင် တာပဲ
ဝက်ဆင်၊ သို့သော် ခြေရာတွေအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦး’

မာ....‘ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ ခြေရာတွေကို အဲဒီကျောက်စရစ်လမ်း
ပေါ်မှာ အနံ့အပြားတွေ့ရတယ်၊ ဒီပြင်ခြေရာ မတွေ့ရဘူး’

ဟုမ်း(စ)သည် စိတ်မရှည်နိုင်သော အမှုအရာဖြင့် ခူးကို လက်ဖြင့်
ပုတ်လိုက်လေ၏။

ဟုမ်း.....‘ကျုပ်မရောက်ရတာ ခွကျတာပဲ၊ ဒီအမှုဟာ သိပ်ပြီး
စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့အမှုပဲ။ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်တတ်တဲ့ လူအဖို့
ဆိုလျှင် တွေ့စရာ မြင်စရာတွေ အများကြီးရှိမှာပဲ။ ဟိုကျောက်စရစ်
လမ်းကို ကျုပ်ကြည့်ရလျှင် ကောက်နုတ်ချက်တွေ အများကြီးထွက်ဖို့
ရှိတယ်။ ခုတော့ မိုးကလည်းရွာ လူ့ခြေရာတွေလည်း ရှုပ်နေလို့ အားလုံး

ပျက်ကုန်လောက်ပါပြီ။ ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေ ဒေါက်တာမော်တီမာ ကျုပ်ဆီ ကိုလာဖို့ ဘာကြောင့် ဒီလောက် အချိန်ဆွဲထားခဲ့တာလဲဗျ'

မာ.... 'ဘယ်လောက်ထိုးထွင်းပြီး ဘယ်လောက် အတွေ့အကြုံများ တဲ့ စုံထောက်တစ်ယောက်ဖြစ်ပါစေ၊ မတတ်နိုင်တဲ့ နေရာမျိုး ရှိပါသေး တယ်ခင်ဗျ'

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျားက ဒီအမှုဟာ သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဘူးလို့ ဆို ချင်သလား'

မာ.... 'ဆာချာလ်(စ)သေပြီးတဲ့နောက် သွေးရိုးသားရိုးဆိုဖို့ ခဲယဉ်း တဲ့ အခြင်းအရာမျိုး တော်တော်များများ ကျွန်တော်ကြားသိရတယ်'

ဟုမ်း..... 'ဥပမာဆိုလျှင်...'

မာ.... 'ဒီအမှု မဖြစ်ခင်က ဒီသတ္တဝါကြီးနဲ့တူတဲ့ သတ္တဝါတစ် ကောင်ကို ကွင်းပြင်ကြီးမှာ တွေ့လိုက်ရတဲ့ လူတွေတော်တော်များတယ်၊ ဒီသတ္တဝါဟာက လူများ အသိအမှတ်ပြုထားကြတဲ့ တိရစ္ဆာန်မျိုးထဲက ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မြင်လိုက်ရတဲ့လူများက ဒီသတ္တဝါကြီး ဟာ အင်မတန်ကြီးမားကြောင်း၊ အရောင်တွေ တဝင်းဝင်းထွက်နေ ကြောင်း မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့တူကြောင်း တညီတညာတည်း ထွက်ဆိုကြ တယ်။ ဒီလူတွေကို ကျွန်တော် အားလုံးစစ်ဆေးပြီးပြီ။ တစ်ယောက်က တော်တော်ခေါင်းမာတဲ့ တောသားတစ်ယောက်ပဲ၊ တစ်ယောက်က မြင်း ခွာရိုက်တဲ့ ပန်းပဲသမား၊ တစ်ယောက်က လယ်သမား၊ သူတို့အားလုံး က စာထဲပါတဲ့ သတ္တဝါအတိုင်း အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အကြောင်းကိုပြောပြတယ်။ ဟိုနယ်မှာဖြင့် လူတိုင်းကြောက်လန့်ပြီး နေကြလို့မို့ ညအချိန်မှာ တော်တော်သတ္တိနဲ့ လူဟာ ကွင်းပြင်ကြီးဖြတ် ပြီး မသွားဝံ့ဘူး'

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျားလည်း လောကဓာတ်ပညာပိုင်းက လူတစ်

ယောက်ဖြစ်လျက်နဲ့ ဒီဟာ သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဘူးလို့ ယုံကြည်နေသလား'

မာ.... 'ကျွန်တော်တော့ ဘာကို ယုံကြည်ရမယ်လို့ကို မပြောတတ်ဘူး'

ဟုမ်း(စ်)သည် (အရေးမကြီးဟု သဘောရသောအခါ၌ ဥရောပတိုက်သားများ ပြုလုပ်တတ်သောထုံးစံအတိုင်း) ပခုံးနှစ်ဖက်ကို လှုပ်ပြလေ၏။

ဟုမ်း....ကျုပ်မှာတော့ လူ့လောကကြီးအတွင်းက အမှုမျိုးတွေကို စုံထောက်ပြီးလာတဲ့တာ တော်တော်တော့ အထမြောက်ခဲ့တာပဲ။ လူ့လောက ဟိုဘက်က မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အမှုမျိုးဆိုလျှင်တော့ တဆိတ် ခြေလှမ်းကျယ်လွန်းရာ ရောက်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ နို့ပေမဲ့ ခြေရာတွေ ရပုံထောက်တော့ သွေးရိုးသားရိုးနယ်ထဲကလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်ထင်တယ်'

မာ.... 'မူလတွေ့တုန်းက လူတစ်ယောက် သတ်တဲ့ခွေးကြီးဟာကတော့ သွေးနဲ့သားနဲ့ ကိုယ်ရှိတယ်လို့ ဆိုရပါမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးမကင်းဘူးလို့လည်း ဆိုရလိမ့်မယ်'

ဟုမ်း.... 'ခင်ဗျားကတော့ မကောင်းဆိုးဝါးဘက်ကို ခပ်ပါပါဖြစ်နေပါပြီ၊ သို့သော် တစ်ခုပြောစမ်း ဒေါက်တာမော်တီမာ၊ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်က ဒီလို အယူရှိထားလျှင် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ကျုပ်ဆီကို လာရသေးသလဲ'

မာ.... 'လာတာကတော့ ဝါတာလူးဘူတာရုံကို ရောက်လာမည့် ဆာဟင်နရီ ဘတ်စကာဗျီလ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဘယ်လို လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို အကြံဉာဏ်တောင်းချင်တဲ့အတွက် လာခဲ့ပါတယ်' ဟု ပြော၍ နာရီကိုထုတ်ကြည့်ပြီးလျှင် 'နောက် ၁ နာရီနဲ့ ၁၅ မိနစ်တိတိမှာ

သူရောက်ပါလိမ့်မယ်'

ဟုမ်း..... 'သူက အမွေခံ အမွေစားမို့လို့ ဆိုပါတော့'

မာ..... 'မှန်ပါတယ်၊ ဆာချာလ်(စ)သေပြီးတဲ့နောက် သူ့အကြောင်း ကိုတော့ စုံစမ်းကြည့်တော့ ကနေဒါပြည်မှာ ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေကြောင်း တွေ့ရတယ်၊ သတင်းကြားရသလောက် တော့ အဘက်ဘက်က တော်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ ကျွန်တော် ယခု ပြောနေခြင်းဟာက ဆရာဝန်အဖြစ်နဲ့မဟုတ်၊ ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ သေ တမ်းစာအရ အမွေထိန်းတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ ပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်'

ဟုမ်း..... 'ဒီပြင် အမွေဆိုင်မရှိဘူးပေါ့'

မာ..... 'မရှိပါ၊ ကျွန်တော် စုံစမ်းသိရှိရသလောက်ဆိုလျှင် ညီ အစ်ကို သုံးယောက်အနက် ဆာချာလ်(စ)ဟာ အကြီးဆုံးဖြစ်၍ ညီ အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ရှော့ဂျားဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်တော့ ရှိနေပါသေး တယ်၊ ဒုတိယညီဟာက အခု ဟင်နရီရဲ့ ဖခင်ပေါ့ ငယ်ငယ်က သေရှာ တယ်၊ တတိယလူ ရှော့ဂျားကတော့ တေလေကြမ်းပိုးဆိုပါတော့၊ ဒီလူက ကျွန်တော်တို့ ခုနင်က ဖတ်ခဲ့တဲ့ ဟူဂိုနဲ့တူပြီး တော်တော် ခက်ထန်တယ် ပြောတယ်။ ရှော့ဂျားက အင်္ဂလန်မှာ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်ပြီး အမေရိကန်ပြည် အလယ်ပိုင်းထွက်ပြေး၊ အဲဒီမှာ ၁၈၇၆ ခုနှစ်က သေရှာရောတဲ့၊ ဒါကြောင့် ဟင်နရီဟာ ဘတ်စကာဗျိုလ်တွေထဲမှာ နောက်ဆုံး ကျန်ရစ်တဲ့အဆက်ပဲ၊ ကိုင်း....မစ္စတာဟုမ်း(စ) သူ့ကို ကျွန် တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ အကြံပေးပါဦး'

ဟုမ်း..... 'သူ့ဘိုးဘေးအိမ်ကို ဘာကြောင့် သူ မသွားဘဲနေမှာလဲ'

မာ..... 'မစ္စတာအတိုင်းတော့ သွားထိုက်တာပေါ့၊ သို့သော် စဉ်းစား ထိုက်တဲ့အချက်က ဒီအိမ်သွားနေတဲ့ ဘတ်စကာဗျိုလ်တိုင်း သေချင်းဆိုး နဲ့ သေရတာချည်းပဲ၊ အကယ်၍ ဆာချာလ်(စ)ဟာ မသေမီက ကျွန်တော်

နဲ့ စကားပြောဖို့ အချိန်ရခဲ့လို့ရှိလျှင် သူတို့အမျိုးရဲ့ နောက်ဆုံးအဆက်
 ဖြစ်ပြီး အမွေတွေ အများကြီး ဆက်ခံဖို့ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဒီအိမ်
 ကြီးသွားနေဖို့ မသင့်တော်တဲ့အကြောင်းကို သတိပေးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်
 တော် ယုံကြည်တယ်။ နို့ပေမဲ့ ဟိုအရပ်မှာရှိကြတဲ့ သူဆင်းရဲတွေ အား
 လုံးဟာ စီးပွားရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့အပေါ်မှာ မှီခိုကြရမည့်အကြောင်း
 ကိုလည်း မငြင်းနိုင်ပါပေဘူး။ ဒီအိမ်ကြီးမှာ ဆက်ဆံပြီးနေမည့်သူ
 မရှိဘူးဆိုလျှင် ဆာချာလ်(စ) စီစဉ်ထားခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းကောင်းတွေဟာ
 အားလုံး ပျက်စီးကုန်ရတော့မှာပဲ။ ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားနေ
 မိလို့ ကိုယ့်အကြိုက်လိုက်ပြီး ဆုံးဖြတ်မိမှာ စိုးရိမ်လေတော့ ခင်ဗျားကို
 အလုံးစုံပြောပြပြီး အကြံဉာဏ်တောင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ဟုမ်း(စ)သည် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေပြီးမှ-

ဟုမ်း..... 'ရှင်းရှင်းပြောလျှင် ဒီလိုမဟုတ်လားဗျ၊ ဒီအိမ်ကြီးမှာ
 ဘတ်စကားဗျီလ်တစ်ယောက် နေထိုင်ဖို့ဟာ မကောင်းဆိုးဝါးကို စိုးရိမ်
 ရတဲ့အတွက် ဘေးအန္တရာယ် ရှိလိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်တယ်ဆိုပါ
 တော့'

မာ..... 'ယုတ်စွာအဆုံးအားဖြင့် ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ စိုးရိမ်လောက်
 စရာ အကြောင်းလုံလောက်စွာ ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောတော့မယ်'

ဟုမ်း..... 'အစစ်ပဲ၊ သို့သော် ခင်ဗျားရဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး အယူဟာ
 မှန်ကန်ခဲ့လို့ရှိလျှင် ဒီလူငယ်ဟာ လန်ဒန်မြို့မှာပဲနေနေ၊ ဒီဗွန်ရှင်ယာ
 နယ်မှာပဲနေနေ အနှောင့်အယှက်ပေးနိုင်မယ် မဟုတ်လား။ သူ့နယ်
 ရောက်မှ ဖမ်းစားနိုင်တဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးရယ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်
 တယ်'

မာ..... 'ဒီဟာတွေကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံရလို့ရှိလျှင်
 ခင်ဗျား ယခုလို ပျက်ပြယ်ပြယ်ပြောလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ ဒီလိုဆိုရင်

ခင်ဗျားသဘောအရတော့ ဒီလူဟာ လန်ဒန်မှာနေနေ၊ ဒီဗွန်ရှိုင်ယာမှာ
နေနေ ဘေးအန္တရာယ်မရှိဘူးလို့ ဆိုလိုတာပေါ့၊ ဘယ်လို ခင်ဗျား အကြံ
ပေးမလဲ'

ဟုမ်း.....'ကျုပ် အကြံပေးတာကတော့ မြင်းရထားတစ်စီးငှားပြီး
ဆာဟင်နရီကို ဝါတာလူးဘူတာရုံ သွားကြိုဖို့ပါပဲ'

မာ.....'ဒီနောက်ကော'

ဟုမ်း.....'နောက်အဖို့တော့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ မဆုံးဖြတ်ရသေးသမျှ
ကာလပတ်လုံး ဒီအကြောင်းတွေကို တစ်ခွန်းမျှ သူ့အားမပြောဘဲထား
စေချင်တယ်'

မာ.....'ခင်ဗျားစိတ်ကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ ဘယ်လောက်ကြာမလဲ'

ဟုမ်း.....'၂၄ နာရီ ထားလိုက်တာပေါ့၊ နက်ဖြန် မနက် ၁၀ နာရီမှာ
ကျုပ်ဆီကို ခင်ဗျားလာခဲ့ပေတော့။ ဒီအခါမှာ ဆာဟင်နရီကို ခေါ်လာ
ခဲ့လို့ရှိလျှင် နောင်အတွက် အစီအစဉ်လုပ်ဖို့ အထောက်အပံ့ရလိမ့်မယ်
ထင်တယ်'

မာ.....'ခေါ်ခဲ့မယ် မစွတာဟုမ်း(စ)'

ဟုမ်း.....'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဝှဒ်မောနင်း'

ဤသို့ပြောပြီးနောက် ဟုမ်း(စ)သည် ကုလားထိုင်တွင် ပြန်ထိုင်
လေရာ ၎င်း၏ မျက်နှာထားမှာ စိတ်ကြိုက်အလုပ်မျိုးနှင့် တွေ့ရသဖြင့်
ကျေနပ်ခြင်းရှိနေသော လက္ခဏာရှိပေ၏။

ဟုမ်း.....'အပြင်ထွက်မလို့လား ဝက်ဆင်'

နပ်.....'ကျွန်တော် ကူညီနိုင်လျှင် မထွက်ပါဘူး'

ဟုမ်း.....'မလိုသေးပါဘူး၊ အလုပ်လုပ်တဲ့အချိန်မှာမှ ခင်ဗျား အကူ
အညီကို ကျုပ်လိုပါတယ်။ တတ်နိုင်ခဲ့လို့ရှိလျှင် ညနေမတိုင်မီ ပြန်
မလာခဲ့နဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားပြန်လာတော့ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်း

လှတဲ့ ဒီအမှုကလေးအကြောင်းကို ထင်မြင်ချက်ချင်း ကိုက်ကြည့်ကြရအောင်'

ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေမှာ အလွန်အမင်း စိတ်အာရုံစူးစိုက်၍ စဉ်းစားစိတ်ကူးရသော အချိန်မျိုးတွင် တစ်ကိုယ်တည်း တသီးတခြား နေလိုသည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် သိရှိရပေသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ သူသည် သိရှိထားသမျှသော အကြောင်းအခြင်းရာတို့ကို တစ်ခုမကျန် အပြန်အလှန် ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ဖြစ်နိုင်လောက်သမျှသော တွေးဆချက်တို့ကို တစ်ခုနှင့်တစ်ခု နှိုင်းဆယှဉ်ပြိုင်ပြီးလျှင် အရေးကြီးသော အချက်များနှင့် အရေးမကြီးသော အချက်များကို တသီးတခြား သီးသန့်ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်လေ့ရှိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့တစ်ချိန်လုံး ကလပ်တွင် အချိန်ကုန်၍ ည ၉ နာရီထိုးသောအခါမှ ဘေကာလမ်းရှိ နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ဧည့်ခန်းသို့ ဝင်မိသောအခါ ဟုမ်း(စ)သည် ဆေးတံကို ခဲလျက် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အင်္ကျီရှည်ကြီးနှင့် ကွေးကွေးကလေးထိုင်နေသည်ကို ဆေးတံမီးခိုးများအထဲမှ ရေးရေးမျှသာ မြင်ရပေတော့၏။

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျား တစ်နေ့လုံး ကလပ်မှာ နေခဲ့တယ်၊ ကျုပ်ပြောတာ မှန်ပါရဲ့လား'

နပ်..... 'မှန်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်...'

ဟုမ်း(စ)သည် ကျွန်ုပ်၏ အံ့ဩသောမျက်နှာကို မြင်သဖြင့် ရယ်မောလေ၏။

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျား မကျွမ်းကျင်ပုံကလေးတွေက ကျုပ်အဖို့ တယ်ပြီး အရသာရှိတယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တတ်သ၍ မှတ်သ၍ ကလေးနဲ့ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ အစွမ်းပြရတာ၊ ကျုပ်အဖို့ သိပ်မြန်တာပဲ၊ မိုးတဖွဲဖွဲနဲ့ ရွံ့တွေထူနေတဲ့နေ့မှာ လူတစ်ယောက် အပြင်ထွက်သွားတယ်။ အိမ်ပြန်

လာတော့ သူဦးထုပ်ရော ဖိနပ်ရော တစ်စက်မှ ပေကျံမလာခဲ့ဘူးဆို လျှင် တစ်နေ့လုံး ကုပ်နေလို့ပေါ့ဗျ။ ဒီလူမှာ မိတ်ဆွေရင်းရင်းချာချာ လည်း မရှိဘူးဆိုရင် ဒီလူဟာ ဘယ်မှာနေမလဲဆိုတာ ထင်ရှားနေတယ် မဟုတ်ဘူးလားဗျ'

နပ်.... 'ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒီလိုတော့ ထင်ရှားပါရဲ့'

ဟုမ်း..... 'ကျုပ်ကော ဘယ်ရောက်ခဲ့တယ်လို့ ခင်ဗျားထင်သလဲ'

နပ်.... 'တစ်နေရာရာမှာ ကုပ်နေတာပဲ မဟုတ်လား'

ဟုမ်း..... 'ဘာဟုတ်လိမ့်မလဲ၊ ဒီဗွန်ရှင်ယာကို ကျုပ်ရောက်ခဲ့တယ်'

နပ်.... 'စိတ်ရောက်တာလား'

ဟုမ်း..... 'အစစ်ပဲ၊ ကိုယ်ကတော့ တစ်နေ့လုံး ဟောဒီကုလားထိုင် ပေါ်မှာနေပြီး ကော်ဖီနှစ်အိုးနဲ့ ဆေးတွေအများကြီး သောက်ပစ်လိုက် တယ်၊ ခင်ဗျားထွက်သွားတော့ အဲဒီနယ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ မြေပုံကြီးတစ်ပုံကို လွတ်ယူပြီး တစ်နေ့လုံး အဲဒီနယ်ကို စိတ်အားဖြင့်ရောက်နေခဲ့တာပဲ၊ မြေပုံကြည့်ပြီး ညက်ညက်ကျေကျေထားလို့၊ အဲဒီနယ်မှာ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ် ဟိုဟိုဒီဒီ သွားနိုင်လောက်ပြီလို့ ထင်နေတယ်'

၎င်းနောက် ဟုမ်း(စ)သည် မြေပုံလိပ်ကို ဖြေ၍-

ဟုမ်း..... 'ဟောဒါက ကျုပ်တို့နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ဒီစကြိုတ်ပဲ၊ ဟောဒီ အလယ်ကဟာက ဘတ်စကာဗျိုလ် အိမ်ကြီးပဲ'

နပ်.... 'ပတ်ပတ်လည်မှာ တောကြီးလား'

ဟုမ်း..... 'အစစ်ပဲ၊ ထင်းရှူးပင်တန်းဆိုတာက မြေပုံထဲမှာ နာမည်မပါ သော်လည်း ဟောဒီနေရာမှာ ရှိရမယ်၊ လက်ယာဘက် ကွင်းပြင်ပဲ၊ ဟောဒါက ကျုပ်တို့မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ မော်တီမာနေတဲ့ ဂရင်ပင် ရွာပဲ၊ ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်း ငါးမိုင်ပတ်လည်အတွင်းမှာ လူနေအိမ်ခြေ ဆိုလို့ ကျိုးတိုးကျဲတဲ့ နည်းနည်းပါးပါးလောက်သာ ရှိတယ်။ ဟောဒါ

က လတ်ဖတာဟောလ်ဆိုတဲ့ အိမ်ကြီးပဲ၊ ဟောဒီက အိမ်ဟာက စတေ
 ပလ်တန်ဆိုတဲ့ သဘာဝဓမ္မ ဆရာကြီးနေတဲ့ အိမ်နဲ့တူတယ်။ ဟောဒါ
 က ဟိုင်းကော်နဲ့ ဖောင်းလ်ဟိုင်ယာဆိုတဲ့ လယ်သမားအိမ်နှစ်လုံးပဲ၊
 ဒီနေရာက ၁၄ မိုင်လောက်မှာ ပရင်း(စ်)တောင်းဆိုတဲ့ အကျဉ်းထောင်
 ရှိတယ်။ ဒီစပ်ကြားနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်လျှောက်မှာ ဘာပင်မှမရှိတဲ့
 လွင်တီးခေါင်ကြီးပဲ၊ ဒီတော့ကာ ဆာချာလ်(စ)တို့လူစု ဇာတ်ခင်းသွား
 ကြတဲ့ ဇာတ်ခုံကြီးဟာ ဒီနေရာဆိုပါတော့၊ ဒီဇာတ်ခုံမှာ ကျုပ်တို့က
 ဆက်လက်ပြီး ဇာတ်ခင်းကြရဦးမယ်ထင်တယ်’

နပ်.... ‘ဒေသကတော့ တော်တော်ဆန်းတဲ့ဒေသနဲ့ တူတယ်’

ဟုမ်း.... ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီလိုနက်နဲတဲ့ပြဿနာမျိုးအတွက် သိပ်
 နေရာကျတဲ့ ဒေသပေါ့၊ ဒီပြဿနာကို ကိုင်လျှင်ကိုင်ချင်း ပုစ္ဆာနှစ်ခုကို
 ဖြေရှင်းဖို့လိုတယ်။ ပထမပုစ္ဆာက ဒီကိစ္စမှာ အပြစ်ကျူးလွန်းထားခြင်းရှိ
 သလားတဲ့၊ ဒုတိယပုစ္ဆာက ဘယ်အပြစ်မျိုးကို ဘယ်လို ကျူးလွန်းသလဲ
 တဲ့။ ဒေါက်တာမော်တီမာရဲ့ တွေးဆချက်မှန်ကန်လို့ သွေးရိုးသားရိုး
 အမှုမျိုးမဟုတ်ဘူးဆိုခဲ့လို့ရှိလျှင် ကျုပ်နဲ့မဆိုင်တဲ့အတွက် ဆက်လက်
 ပြီး ဆောင်ရွက်စရာမရှိဘူးပေါ့။ သို့သော် သူ့တွေးဆချက်ကို လက်
 မခံမီ တခြားဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့ နည်းလမ်းရှိသမျှကို ကျုပ်တို့ ကုန်စင်
 အောင် လိုက်ကြရလိမ့်မယ်။ ဒီအမှုအကြောင်းကို ခင်ဗျား ဆင်ခြင်ပြီး
 ပြီလား’

နပ်.... ‘ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်နေ့အတွင်းမှာ တော်တော်ပဲ ကျွန်တော်
 ဆင်ခြင်မိပါတယ်’

ဟုမ်း.... ‘နို့ ဘယ့်နှယ်သဘောရသလဲ’

နပ်.... ‘ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်စရာတွေ သိပ်များတဲ့အမှုပဲ’

ဟုမ်း.... ‘ထူးခြားတဲ့ အချက်ကလေးတွေ တော်တော်များတယ်။’

ဒီအမှုမျိုး ဒီတစ်ခုပဲရှိတယ်လို့ ဆိုထိုက်ပေတယ်၊ ဥပမာ- ခြေရာတွေ ပြောင်းလဲပုံဆိုပါတော့၊ ဒီဟာ ခင်ဗျား ဘယ်လိုယူဆသလဲ’

နပ်.... ‘ဒေါက်တာမော်တီမာက အဲဒီအပိုင်းက လမ်းပေါ်မှာ ခြေ ဖျားထောက်ပြီး လျှောက်သွားတယ်ဆိုတာပဲ’

ဟုမ်း..... ‘အမှုစစ်ဆေးတဲ့နေ့က လူခပ်ပေါ့ပေါ့တစ်ယောက် ပြော တဲ့စကားကို သူလိုက်ပြီးပြောတာပါ။ လမ်းကြားတစ်လျှောက်မှာ လူ တစ်ယောက်ဟာ ဘာကြောင့် ခြေဖျားထောက်ပြီး လမ်းလျှောက်ရမှာ လဲဗျ’

နပ်... ‘ဒါဖြင့် ဘယ်နှယ်ဆိုချင်သလဲဗျာ’ .

ဟုမ်း..... ‘အသက်ဘေးကို စိုးရိမ်တဲ့အတွက် အရမ်းသိပ်ပြေးရာမှ နှလုံးအိမ်ကွဲပြီး မျက်နှာနဲ့ ကျသေတာပေါ့ဗျ’

နပ်.... ‘ဘာကို လွတ်အောင်ပြေးတာလဲ’

ဟုမ်း..... ‘အဲဒါက ကျုပ်တို့ ရှင်းကြရမည့်ပြဿနာပဲ၊ ဒီလူဟာ စပြီး မပြေးခင်ကတည်းက ရူးသွားလောက်မတတ် ကြောက်လန့်ခဲ့ တယ်လို့ ဆိုစရာအချက်တွေရှိတယ်’

နပ်.... ‘ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်ပြောနိုင်သလဲ’

ဟုမ်း..... ‘သူကြောက်တဲ့အရာဟာ ကွင်းပြင်ကဖြတ်ပြီး သူ့ဆီလာ တယ်လို့ ကျုပ်ယူဆထားတယ်၊ ကျုပ်ယူဆထားတဲ့အတိုင်း မှန်လျှင် အိမ်ဘက်ကို မပြေးဘဲ အိမ်ကို ကျောခိုင်းပြီး တခြားတစ်ဖက်သို့ ပြေး ခြင်းဟာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် ရူးသွားသလောက် ကြောက်လွန်း သည့်အတွက် ဖြစ်ရမယ်။ ဒီပြင်လည်း ဟိုညက ဘယ်သူ့ကို သူစောင့် နေသလဲတဲ့။ နို့ပြီး အိမ်ထဲကမစောင့်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ထင်းရှူးပင် တန်းအကြားမှ စောင့်နေသလဲတဲ့’

နပ်.... ‘တစ်ယောက်ယောက်ကို သူမျှော်နေတယ်လို့ ခင်ဗျား

ထင်သလား'

ဟုမ်း.....'လူကြီးဟာက အသက်ကြီးပြီး ကောင်းကောင်းလည်း မမာဘူး၊ ညနေခင်း လမ်းလျှောက်တာမျိုးတော့ ကျုပ်တို့ နားလည်ပါတယ်။ နို့ပေမဲ့ ဟိုညက မြေကြီးကလည်းစိုလို့ ဥတုရာသီကလည်း မကောင်းဖူးပျ၊ ဆေးပြင်းလိပ်ပြာ ကြွေကျခြင်းကို အကြောင်းပြုပြီး ဒေါက်တာ မော်တီမာ ကောက်နုတ်ချက်ထုတ်ထားတဲ့အတိုင်း ဒီလိုလူဟာ ဒီလိုညမျိုးမှာ ငါးမိနစ် ၁၀ မိနစ်လောက်ကြာအောင် ရပ်စောင့်တယ်ဆိုတာ အလကားဟုတ်ပါ့မလားဗျ'

နပ်.....'နို့ပေမဲ့ ညနေတိုင်း လမ်းလျှောက်နေကြဆိုပါကလား'

ဟုမ်း.....'ညနေတိုင်း လမ်းလျှောက်တာတော့ ဟုတ်တယ်၊ ညနေတိုင်း တံခါးကလေးနားမှာ ရပ်စောင့်တယ်တော့ မဟုတ်ပေဘူး။ ပြီးတော့လည်း ကွင်းပြင်ကို အခါခပ်သိမ်း ရှောင်ကွင်းတတ်တဲ့ လက္ခဏာ ရှိတယ်၊ လန်ဒန်သို့ ထွက်ခွာခါနီးညမှာမှ တံခါးကလေးနားမှာ သူစောင့်နေတယ်၊ နည်းနည်းချင်း ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်လာပြီး ဝက်ဆင် တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ကွင်းဆက်တွေ ပေါ်လာပြီး တဆိတ်လောက် ကျုပ် တယော လှမ်းလိုက်စမ်းပါဗျ။ မနက်ဖြန် ဒေါက်တာ မော်တီမာနဲ့ ဆာဟင်နရီ ဘတ်စကားဗျိုလ်တို့နဲ့ တွေ့ပြီးမှပဲ ဒီအကြောင်းအရာကို ဆက်လက်ပြီး စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြဦးစို့ရဲ့။

အခန်း [၄]

ဆာဟင်နရီ ဘတ်စကာဗျိုလ်

နာရီကြီးမှ ၁၀ နာရီထိုးသံ ကြားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဒေါက်တာ မော်တီမာနှင့် ဆာဟင်နရီ ဘတ်စကာဗျိုလ် တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အခန်းသို့ တက်လာကြလေ၏။ ဆာဟင်နရီမှာ အသက် ၄၀ ခန့်ရှိ၍ သေးငယ်သော ကိုယ်လုံးဖျတ်လတ်သောအမူအရာနှင့် နက်မှောင်သော မျက်ခုံးမျက်လုံးများရှိလေရာ မာကျောသော 'ဂင်တို' ကလေးဖြစ်၍ သက်ချင်ပုတ်ချင်သော မျက်နှာမျိုးလည်း ရှိလေ၏။ ထိုသူသည် နီတီတီရှိသော 'တို့' သက္ကလတ်အဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလျက် နေပူနှင့် လေသလပ်ခြင်းတို့ ခံထားသော လူတစ်ယောက်၏ ရုပ်လက္ခဏာမျိုး ရှိလေ၏။

မာ.... 'ဒီဟာ ဆာဟင်နရီ ဘတ်စကာဗျိုလ်ပါပဲ။'

ရီ.... 'ဟုတ်ပါတယ်...ဟုတ်ပါတယ်၊ ထူးဆန်းလိုက်ပုံကတော့ မစ္စတာဟုမ်း(စ)ရယ်၊ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေက ခင်ဗျားဆီကို ဒီနေ့မနက် ကျွန်တော့်ကိုမပို့လျှင် ကျွန်တော့်ဘာသာလာမယ်လို့ စိတ်ကူးလာတာပါပဲ။ ခင်ဗျားက

အခက်အခဲကလေးတွေကို ရှင်းလင်းပေးတတ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားရဖူးပါတယ်။ ဒီမနက် ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခက်အခဲကလေး ဟာကလည်း ကျွန်တော်အဖို့ ဉာဏ်မမီနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်’

ဟုမ်း..... ‘ထိုင်ပါဦး ဆာဟင်နရီ၊ လန်ဒန်ရောက်ပြီးတဲ့နောက် ခင်ဗျာကိုယ်တိုင် ထူးထူးဆန်းဆန်း အခြင်းအရာမျိုး ကြုံတွေ့နေရပြီ လို့ ဆိုချင်ပါသလား’

ရီ... ‘သိပ်အရေးကြီးလှတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မစ္စတာ ဟုမ်း(စ) ပြောင်တာ နောက်တာမျိုးထင်ပါရဲ့၊ ဒီမနက် ကျွန်တော့်ဆီကို စာတစ် စောင်ရောက်တယ်’

ဆာဟင်နရီသည် စာအိတ်တစ်လုံးကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက် လေရာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ငုံ့၍ကြည့်ကြလေ၏။ စာအိတ်မှာ ပြာ တာတာအရောင်ရှိသည့် သာမန် အမျိုးအစားဖြစ်လေရာ ‘ဆာဟင်နရီ ဘတ်စကားဗျီလ်၊ နေ့သံဘာလင်ဟိုတယ်’ဟူသော လိပ်စာမှာ ခပ်ကြမ်း ကြမ်း စာလုံးများဖြင့် ပုံနှိပ်ထားလေသည်။ စာတိုက်အမှတ်တံဆိပ်မှာ ‘ချယ်ရီ ကရော့(စ)’ဟု ပါရှိလေရာ စာထည့်သော ရက်စွဲမှာ ယမန်နေ့ ညနေပင် ဖြစ်လေသည်။

ဟုမ်း..... ‘နေ့သံဘာလင် ဟိုတယ်သို့ ခင်ဗျားသွားမည့်အကြောင်း ကို ဘယ်သူများသိသလဲ’

ရီ... ‘ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါ၊ ဒေါက်တာမော်တီမာနဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့ နောက်မှာမှ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ကြပါတယ်’

ဟုမ်း... ‘သို့သော် ဒေါက်တာ မော်တီမာကတော့ အဲဒီမှာ တည်းခို နေတယ်ပေါ့’

မာ.... ‘မဟုတ်ပါ၊ ကျွန်တော်က မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှာ တည်းခိုနေ ပါတယ်။ ဒီဟိုတယ်သို့ ကျွန်တော်တို့သွားဖို့ အကြံအစည်ရှိကြောင်း’

ရိပ်မိနိုင်စရာအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိပါ”

ဟုမ်း... ‘အဟမ်း...ခင်ဗျာ့ အသွားအလာအနေအထိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အင်မတန် စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက် ရှိနေဟန်တူတယ်’

၎င်းနောက် ဟုမ်း(စ)သည် စာအိတ်အတွင်းမှ လေးခေါက် ချိုးခေါက်ထားသည့် ဖူးစကတ် စာရွက်တစ်ပိုင်းကို ထုတ်ယူ၍ ဖြန့်ပြီး လျှင် စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်လေ၏။ စာရွက်၏အလယ်တွင် ပုံနှိပ်စာလုံးများဖြင့် ကပ်ထားသည့် စာတစ်ပိုဒ်ပါရှိလေရာ ၎င်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ‘အသက်ကိုနှမြောလျှင် သို့မဟုတ် မရူးချင်လျှင် ကွင်းပြင်ကြီးကိုရှောင်’ ၎င်းစာပိုဒ်တွင် ‘ကွင်းပြင်’ဟူသော စာလုံးတစ်လုံးတည်းသာလျှင် ကပ်မထားဘဲ ရေးထားလေ၏။

ရီ... ‘ကိုင်း...မစ္စတာဟုမ်း ဒီဟာ ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်၊ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါတို့က စောင့်ပြီး အရေးယူနေတယ်ဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါခင်ဗျာ’

ဟုမ်း... ‘ဒီဟာ ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်သဘောရသလဲ ဒေါက်တာမော်တီမာ၊ ဒီစာကိုတော့ဖြင့် သွေးနဲ့သားနဲ့ ကိုယ်ထဲက ရေးတာပဲလို့ ဝန်ခံရလိမ့်မယ်ထင်တယ်’

မာ... ‘နို့ပေမဲ့ ဒီကိစ္စဟာ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်ဘူးလို့ မှတ်ယူထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက်ဆိုမှ လာတဲ့စာ ဖြစ်နိုင်ပါသေးတယ်’

ရီ... (ခပ်ဆတ်ဆတ် အသံဖြင့်) ‘ဘာကိစ္စ ပြောကြတာလဲဗျာ၊ ကျွန်တော့် အကြောင်းအရာကို ကျွန်တော်သိတာထက် ခင်ဗျားတို့ လူစုက ပိုပြီးသိကြတဲ့ လက္ခဏာရှိတယ်’

ဟုမ်း... ‘ဒီအိမ်ပေါ်ကမဆင်းမီ ကျုပ်တို့သိထားသလောက် ခင်ဗျား သိရပါစေမယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ ဒီစာအကြောင်းကို ဆက်ပြီး ဆွေး

နွေးကြဖို့ ခွင့်ပြုပါဦး။ ဒီစာဟာက မနေ့ညနေက ကပ်ထည့်ပြီး စာတိုက် မှ ပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်ရမယ်။ ဒါထက် မနေ့က တိုင်းသတင်းစာရှိသလား ဝက်ဆင်'

နပ်.... 'ဒီထောင့်ထဲမှာ ရှိပါတယ်'

ဟုမ်း..... 'တဆိတ်လောက် ယူပေးစမ်းဗျာ၊ ခေါင်းကြီးပိုင်းပါတဲ့ စာမျက်နှာကို လှန်စမ်းပါ'

၎င်းနောက် ဟုမ်းသည် ကော်လံများကို လျင်မြန်စွာ လျှောက် ကြည့်ပြီးလျှင်-

ဟုမ်း..... 'နားထောင်ကြဗျို့၊ သင်္ကြန်ရေအကြောင်း ရေးထားတဲ့ စာတစ်ပိုဒ်ကို ကျုပ်ဖတ်ပြမယ် နားထောင်' 'သင်္ကြန်ရေ ကစားခြင်း၊ အသက်ကို မနှမြောသော သို့မဟုတ် သေချင်လျင်သေဟု သဘောထား တတ်သော အရွယ်ရောက်ပြီး လူကြီးများအား ကျွန်ုပ်တို့ သတိပေးဖို့ အလိုမရှိသော်လည်း မိုက်ရူးရဲအရွယ် လူငယ်များအား နေပူရှောင်၍ ရေကစားကြဖို့ မိဘများက ဆုံးမသင့်ပေသည်' တဲ့။ ကိုင်း.... ဘယ်နှယ် ထင်သလဲ 'ဝက်ဆင်'ဟု မေးပြီးလျှင် ဟုမ်းသည် အလွန်ရွှင်ပျ ကျေနပ် သော အမူအရာနှင့် လက်ဝါးနှစ်ဖက်တို့ကို ပွတ်လျက်ရှိလေ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤနေရာ၌ ထိုသတင်းစာတွင် ပါရှိသော ခေါင်း ကြီးပိုင်းအတိုင်း ဘာသာပြန်ဆို ထည့်သွင်းခဲ့သော် အလိုရှိသော စာလုံး များပါဝင်ရန် မဖြစ်နိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် အခြားနည်းအားဖြင့် အကွက်လည်အောင် တစ်မျိုးတမည် စီစဉ်ထည့်သွင်းလိုက်ရပေသည်။)

ဒေါက်တာ မော်တီမာနှင့် ဆာဟင်နရီတို့သည် သဘောမပေါက် သော အမူအရာနှင့် ကျွန်ုပ်အား လှမ်းကြည့်လေ၏။

ရီ.... 'ခု နင်က စာနဲ့ ဒီစာနဲ့န ဘာသက်ဆိုင်လို့လဲဗျ'

ဟုမ်း.... ဆိုင်လိုက်ပုံမှ တန်းနေရောဗျ၊ ဟောဒီက ဝက်ဆင်က

ကျုပ်နည်းတွေကို တော်တော်ရိပ်မိထားတယ်။ နို့ပေမဲ့ သူတောင်မှ ဒီစာပိုဒ် အရေးကြီးပုံကို ကောင်းကောင်း မရိပ်မိဘူးထင်တယ်'

နပ်.... 'ဘယ်လိုပတ်သက်တာဆိုတာ လုံးလုံးမရိပ်မိပေဘူးခင်ဗျာ'

ဟုမ်း..... 'ပတ်သက်ရုံမကဘူး။ ဒီသတင်းစာထဲက စာလုံးတွေကို ကိုက်ညှပ်ပြီး ဟိုစာထဲမှာ ကပ်ထည့်ထားတာပဲ။ 'အသက်'ရယ်၊ 'နှမြော'ရယ်၊ 'ရူး'ရယ်၊ 'ရှောင်'ရယ်ဆိုတာတွေ ကျတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီစာလုံးတွေကို ဘယ်ကရတယ်ဆိုတာ မရိပ်မိကြသေးဘူးလား'

ရီ.... 'ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ သိပ်ဟုတ်တယ်၊ တော်ပါပေဗျာ၊ သိပ် တော်တာပဲ'

မာ.... (အံ့ဩသောမျက်နှာထားနှင့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေအား ငေးကြည့်လျက်) 'တကယ်ပါပဲ မစ္စတာဟုမ်း ကျွန်တော် ထင်သလောက် ထက် သာပါပေတယ်။ သတင်းစာ တစ်စောင်စောင်မှ ဖြတ်ယူထား တယ်လို့ ပြောနိုင်တာကို ထားလိုက်ပါဦးတော့၊ ဘယ်သတင်းစာကလို့ ပြောနိုင်ရုံမျှမက ခေါင်းကြီးပိုင်းထဲကလို့ တပ်တပ်အပ်အပ် ပြောလိုက် ပုံကဖြင့် ကျွန်တော် ကြံဖူးတဲ့အထဲမှာ အထူးဆန်းဆုံးပါပဲ။ ဒီဟာ ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး သိသလဲ'

ဟုမ်း..... 'ဒီဟာကတော့ ကျုပ်အထူးလေ့လာထားတဲ့ အလုပ် ကိုးဗျ။ ကျုပ်မျက်စိမှာတော့ တိုင်းသတင်းစာမှာသုံးတဲ့ ပုံနှိပ်စာလုံးနဲ့ နှစ်ပြားတန် ညနေခင်းထုတ် သတင်းစာမျိုးမှာသုံးတဲ့ ပုံနှိပ်စာလုံးနဲ့ အပုံကြီးခြားနားတယ်။ ရာဇဝတ်မှု စုံထောက်တစ်ယောက်အဖို့မှာ ပုံနှိပ် စာလုံးများကို ခွဲခြားပြီး သိတတ်ခြင်းအလုပ်ဟာ ကံကြီး ခံခွေး ပညာ လောက်ရှိပါသေးတယ်။ တိုင်းသတင်းစာ ခေါင်းကြီးပိုင်းက ပုံနှိပ် စာလုံးများဟာ ဒီပြင်ကပုံနှိပ်စာလုံးများနဲ့ လုံးလုံးမတူဘူးဗျ။ ဒီပြင်ဆီ က ဒီပုံနှိပ်စာလုံးမျိုး မရနိုင်ဘူး။ ဒီစာကို မနေ့ကထည့်လိုက်ခြင်းကို

ထောက်ခြင်းအားဖြင့် မနေ့ကထုတ်တဲ့ သတင်းစာထဲကပဲလို့ တွေးစရာ အပုံကြီးလမ်းများနေတယ်’

ရီ.... ‘ကျွန်တော် နားလည်သလောက်ဆိုလျှင် လူတစ်ယောက် ယောက်က ဒီစာလုံးများကို ကတ်ကြေးနဲ့ညှပ်ပြီး စာရွက်ပေါ်မှာ ကပ် တယ်ဆိုပါတော့၊ ဒါဖြင့် ကွင်းပြင်ဆိုတဲ့ စာတစ်လုံးတည်းကိုမှ ဘာ့ ကြောင့် လက်နဲ့ရေးထည့်ပါသလဲခင်ဗျာ’

ဟုမ်း..... ‘ဒီစာလုံးကို ပုံနှိပ်တဲ့အထဲမှာ မတွေ့လို့ပေါ့။ ဒီပြင်စာလုံး တွေမှာ ရိုးရိုးဖြစ်လေတော့ ဘယ်စာဆောင်မှမဆို တွေ့နိုင်တယ်။ သို့ သော် ဒီစာလုံးကတော့ တစ်ဆိတ်အသုံးနည်းတယ်’

ရီ.... ‘ဪ...ဒါကြောင့်ကိုးခင်ဗျာ။ ဒါထက် ဒီစာထဲမှာ ဒီပြင် ဘာအဓိပ္ပာယ်များ တွေ့ပါသေးသလဲ မစ္စတာဟုမ်း’

ဟုမ်း..... ‘ဒီပြင် တစ်ချက် နှစ်ချက်လောက် အဓိပ္ပာယ်ကောက် စရာလေးတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခြေရာမကောက်နိုင်အောင်လို့ သိပ်ပြီး ကြိုးစားထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ တွေ့ရတဲ့အတိုင်း စာလုံး ခပ်ကြမ်းကြမ်း နဲ့ ပုံနှိပ်ထားတယ်မဟုတ်လား။ သို့သော်လည်း တိုင်းသတင်းစာ ဆို တာက ပညာဘက်မှာ တော်တော် အထက်တန်းကျတဲ့ လူစားမျိုးရဲ့ လက်ထဲမှသာတွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစာကို ကောင်းကောင်းစာ တတ်တဲ့ သူတစ်ယောက်က ကောင်းကောင်းမတတ်ချင်ယောင်ပြီး စီကုံး လိုတဲ့သဘောပဲ။ ထိုပြင် ဒီလူက သူ့လက်ရေးကို ခင်ဗျားမမြင်စေလိုတဲ့ သဘောကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် လက်ရေးကို ခင်ဗျားသိပြီး လူထဲက သော်လည်း ဖြစ်ရမယ်၊ သို့မဟုတ် နောင် သူ့လက်ရေးကို ခင်ဗျားတွေ့ မည့် လူထဲကသော်လည်း ဖြစ်ရမယ်။ ထို့ပြင် စာလုံးတွေဟာ တစ် ဖြောင့်တည်း မျဉ်းပစ်ထားသလို ကပ်မထားဘဲ တစ်လုံးနိမ့် တစ်လုံးမြင့် ရှိနေတာကို တွေ့ရတယ်ဟုတ်လား။ ဒီဟာက တော်စွာလျော်စွာ ကပ်

လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ တုန်လှုပ်ပြီး အရင်စလို လုပ်ထားလို့ဖြစ်စေ ဖြစ်ရမယ်။ အားလုံး ခြုံကြည့်လိုက်လျှင် တော်စွာ လျော်စွာလုပ်လိုက်လို့ မထင်ဘူး။ ဒီလောက်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို ကရော် ချော်မယ် အလုပ်လုပ်မယ် မဟုတ်ပေဘူး။ ကောင်းပြီး အလျင်စလို ကတိုက်ကရိုက် လုပ်လိုက်တယ်ဆိုပြန်လျှင် ဘာကြောင့် ကတိုက်ကရိုက်လုပ်ဖို့ လိုသလဲလို့ မေးစရာရှိပြန်တယ်။ နံနက်စောစောမှ ထည့်လိုက်ဦးတော့ ဟိုတယ်မှ ဆာဟင်နရီ ထွက်မသွားခင် ရောက်ဖို့ အချိန်မီ သေးသောကြောင့် ဘာများအလျင်လိုစရာအကြောင်းရှိသလဲတဲ့။ ဒီဟာကိုထောက်တော့ သူ့အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ တစ်ယောက်ယောက်က ဖြတ်ပြီး အနှောင့်အယှက်ပေးမှာကို စိုးရိမ်ရဟန်တူတယ်။ ဘယ်သူက နှောင့်ယှက်မှာလဲတဲ့'

မာ.... 'ဒါကတော့ သေချာပေါက်မဟုတ်၊ အတွေးအဆ နယ်ထဲ ရောက်လာပြီ ထင်တယ်'

ဟုမ်း.... 'ဖြစ်နိုင်လောက်တာတွေကို တစ်ခုနဲ့တစ်ခု နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပြီး ဖြစ်နိုင်လောက်ဆုံးသောလမ်းကို ရွေးချယ်ရတဲ့နယ်လို့ ဆိုပါတော့။ ဒါကတော့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို စနစ်တကျ အသုံးပြုရတဲ့ အလုပ်မျိုးပါပဲ။ သို့သော် စိတ်ကူးဆိုပေမဲ့ အရမ်းချည်းသက်သက် လျှောက်ပြီး စိတ်ကူးရတာ မဟုတ်ပေဘူး။ ခိုင်လုံတဲ့ အချက်တစ်ခုခုကို အခြေခံပြုပြီး စိတ်ကူးရခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒါထက် ဆာဟင်နရီ လန်ဒန် ရောက်လာပြီးနောက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဒီပြင် ဘာများ တွေ့ကြုံခဲ့ရပါသေးသလဲ'

ရီ.... 'ဒီပြင်တော့ တွေ့ရတယ် မထင်မိပါဘူး'

ဟုမ်း.... 'ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်ယောက်က လိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်နေတာမျိုး မကြုံရဘူးလား'

ရီ.... 'ကျွန်တော့်ကို ဘာကြောင့် လိုက်ပြီးစောင့်ကြည့်ရမှာတုံး'

ခင်ဗျာ'

ဟုမ်း.....'ဒီဆီ ကျုပ်တို့ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီအကြောင်းကို ကျုပ်
မစုံစမ်းမီ ကျုပ်တို့ကို ပြောပြစရာ ဘာမျှမရှိတော့ဘူးလား'

ရီ....'ဘယ်လိုဟာမျိုး ပြောလိုက်တယ်လို့ ခင်ဗျား ဆိုလိုမှန်းမှ
မသိဘဲ'

ဟုမ်း.....'ထွေထွေထူးထူး အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာမျိုးထဲ
က ဆိုပါတော့ဗျာ'

ရီ....(ပြုံးရယ်လျက်) 'ကျွန်တော် အမေရိကန်ပြည်နဲ့ ကနေဒါ
ပြည်များမှာသာ နေလာခဲ့လို့မို့ ဗြိတိသျှတို့ အနေအထိုင်အကြောင်းကို
ကောင်းကောင်း မသိဘူးဗျ။ သို့သော်လည်း ဘွတ်ဖိနပ်တစ်ဖက်
ပျောက်တယ်ဆိုတာမျိုးဟာ ခင်ဗျားတို့ဆီမှာ ဖြစ်နေကြကိစ္စမျိုး ဟုတ်
မထင်ပါဘူး'

ဟုမ်း.....'ခင်ဗျာ ဘွတ်ဖိနပ်တစ်ဖက် ပျောက်သွားလို့လား'

ရီ... 'ရှာမတွေ့တာ အမှန်ပဲ၊ မနေ့ညတုန်းက ကျွန်တော့်အခန်း
အပြင်မှာ တစ်ရန်လုံးထားခဲ့တာ။ မနက်ကျတော့ တစ်ဖက်တည်း တွေ့
တော့တယ်၊ ဖိနပ်တိုက်တဲ့လူကို မေးကြည့်တော့ ဘာမှမပြောတတ်ဘူး၊
ဒီဖိနပ်ကို မနေ့ကမှဝယ်ထားလို့ တစ်ခါမှ မစွပ်ရသေးပါဘူးဗျာ'

ဟုမ်း.....'ဒါဖြင့် မနေ့က လန်ဒန်ရောက်ရောက်ချင်း အပြင်ထွက်
ပြီး တစ်ရန်ဝယ်ခဲ့တယ် ဆိုပါတော့'

ရီ....'မနေ့က တော်တော်ကလေး ဝယ်လိုက် ခြမ်းလိုက်တယ်၊
ဒေါက်တာမော်တီမာလည်း ကျွန်တော်နဲ့ အတူလိုက်တယ်၊ အခြား
ပစ္စည်းများနဲ့အတူ ဖိနပ်အညိုတစ်ရန် (၆ ဒေါ်လာနဲ့)ဝယ်ပြီး ခြေ
ထောက်မှာမှ စွပ်မကြည့်ရသေးဘူး ပျောက်သွားပြီခင်ဗျာ'

ဟုမ်း.....'ဖိနပ်တစ်ဖက်တည်း ခိုးတယ်လို့ ဆန်းလှချေကလားဗျာ၊

ဒါပေမဲ့ မကြာခင် ပြန်တွေ့လိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့ဗျာ'

ရီ....'ကိုင်း....မိတ်ဆွေတို့ ကျွန်တော်သိသလောက်ကလေးတွေ တော့ ပြောပြပြီးပါဗျာ၊ ကတိအတိုင်း ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဘာကို လုပ်ကြမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြကြဖို့ အချိန်တော်ကြလောက် ပြီ ထင်ပါရဲ့ခင်ဗျာ'

ဟုမ်း.....'ခင်ဗျားပြောတာကလည်း လမ်းအတိုင်းပါပေပဲ၊ ကိုင်း.... ဒေါက်တာမော်တီမာ ကျုပ်တို့ကို ပြောပြတဲ့အတိုင်း ခင်ဗျာ ဇာတ်လမ်း ကလေးကို တစ်ဆိတ်ပြန်ပြောပြလိုက်ပါဦး'

ထိုကဲ့သို့ တိုက်တွန်းရာတွင် ဒေါက်တာမော်တီမာသည် အိတ်ထဲမှ စာရွက်များကိုထုတ်၍ ယမန်နေ့က ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြခဲ့သည့် အတိုင်း ထပ်လောင်းပြောပြလေ၏။ ဆာဟင်နရီမှာ အာရုံစူးစိုက်စွာဖြင့် နားထောင်လျက်ရှိရာ ရံဖန်ရံခါ အံ့ဩသောသဘောနှင့် အသံများ ထွက် ပေါ်လာ၏။ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ၌-

ရီ....'ကျွန်တော်မှာ ကျိန်စာသင့်ထားတဲ့ ပစ္စည်းအမွေကို ဆက်ခံ ထားရဟန် တူနေပြီ။ ခွေးကြီးအကြောင်းဟာကတော့ ငယ်ကတည်းက ကြားခဲ့ဖူးပါရဲ့။ ကျွန်တော်တို့အိမ်သူအိမ်သားများအနက်မှာ ဒီအကြောင်း ကို ခဏခဏပြောပြပေမဲ့ ဟိုတုန်းကတော့ တကယ့်ဟာရယ်လို့ ကျွန် တော် မစဉ်းစားမိခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ဘကြီး သေဆုံးတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ် သက်လို့တော့ ပုလိပ်ခေါ်ရမည့်ကိစ္စပဲလား၊ ဘုန်းကြီး ပင့်ရမည့်ကိစ္စပဲ လားလို့ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ပြီးသေးဟန် မတူဘူးထင်တယ်'

ဟုမ်း....'ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ ပြီးတော့ အခုဆုံးဖြတ်ဖို့ဆိုတာကတော့ ဘတ်စကာဗျိုလ်အိမ်ကြီးကို ခင်ဗျားသွားနေဖို့ တော်မတော်ဆိုတဲ့ကိစ္စ ပါပဲ'

ရီ....'ဘာကြောင့် ကျွန်တော် မသွားပဲနေရမှာလဲ'

ဟုမ်း..... 'ဘေးအန္တရာယ်များ ရှိကောင်းရှိနေမလားလို့ပေါ့'

ရီ.... 'ဘေးအန္တရာယ်က ဘယ်ကလာမှာလဲ၊ ခုပြောတဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးဆီကလား၊ သို့မဟုတ် လူသားများဆီကလား'

ဟုမ်း..... 'ဒီအချက်က ကျုပ်တို့စုံစမ်းရဦးမှာပေါ့'

ရီ.... 'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ၊ ကျွန်တော့်ဘိုးဘေးဘီဘင်များ နေထိုင်လာခဲ့တဲ့အိမ်ကို ကျွန်တော်သွားနေဖို့ကိစ္စမှာ ငရဲပြည်မှ မကောင်းဆိုးဝါးပဲတားတား၊ လူ့ပြည်က လူသားကပဲတားတား မရတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်သွားမှာပဲ ဒီဟာ ကျွန်တော့်နောက်ဆုံးစကားလို့ မှတ်လိုက်ပါတော့'

ဆာဟင်နရီသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ၎င်းမျက်နှာမှာ သွေးဖြန်းလျက်ရှိရကား ဘတ်စကာဗျီလ်မျိုး၏ နောက်ဆုံးအဆက်ဖြစ်သော ဤလူတွင် စိတ်မာန်ကြီးသော ဘတ်စကာဗျီလ်သွေးသည် တည်ရှိနေသေးကြောင်း ထင်ရှားပေ၏။ ထို့နောက်မှ ဆက်လက်၍-

ရီ.... 'ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့စကားတွေကို ကျွန်တော် စဉ်းစားဖို့ အချိန်မရသေးဘူး၊ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားဖို့ တစ်နာရီလောက် အချိန်ရနိုင်သေးတယ်၊ ဒီမှာ မစ္စတာဟုမ်း အခု ၁၁ နာရီခွဲနေလို့ ကျွန်တော် ဟိုတယ်ကို ပြန်သွားလိုက်ဦးမယ်၊ နာရီပြန်နှစ်ချက်လောက်မှာ ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ဝက်ဆင်နဲ့ ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး နေ့လယ်စာမစားနိုင်ကြပေဘူးလား။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော့်စိတ်မှာ ဘယ်လိုယူဆတယ်ဆိုတာကို ရှင်းလင်းအောင် ကျွန်တော် ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျားတို့ အဆင်သင့်ရဲ့လား ဝက်ဆင်'

နပ်.... 'သင့်ပါတယ်'

ဟုမ်း.... 'ကိုင်း....ဒါဖြင့် နှစ်ချက်မှ တစ်ခါတွေ့ကြဦးဖို့ ပွဒ်မောနင်း'

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဧည့်သည်များဆင်းသွားသော ခြေသံနှင့် အိမ်ရှေ့ တံခါးပိတ်လိုက်သော ခြေသံကို ကြားကြရလေ၏။ နောက်တစ်ခဏ၌ ဟုမ်း(စ)သည် လေးကန်သော စိတ်ကူးသမားတစ်ယောက်အဖြစ်မှ ဖျတ်လတ်သော လူတစ်ယောက်အဖြစ်သို့ ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲ သွား လေသည်။

ဟုမ်း..... 'မြန်မြန်ဗျို၊ ဝက်ဆင်၊ ဖိနပ်စီး ဦးထုပ်ဆောင်းစမ်းဗျာ၊ အချိန်ဖြုန်းမခံနိုင်ဘူးဗျို၊' ဟု ပြော၍ သူ၏အခန်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီကိုဝတ်လျက် ပြန်ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လှေကားမှ ခပ်သုတ်သုတ်ဆင်း၍ လမ်းသို့ထွက်ကြလေရာ ဆာဟင်နရီ နှင့် ဒေါက်တာမော်တီမာတို့မှာ အော့စ်ဖို့လမ်းဘက်သို့ လျှောက်သွားနေ ကြသည်ကို ကိုက် ၂၀၀ ခန့်အကွာတွင် တွေ့မြင်ကြရသေး၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကိုက် ၁၀၀ ခန့်အကွာတွင်းသို့ မှီလာသည့်တိုင်အောင် လျင်မြန်စွာ လျှောက်လိုက်ကြလေရာ ၎င်းထက်နီးအောင် မချဉ်းကပ်ပဲ အော့စ်ဖို့လမ်းနှင့် ရီဂျင့်လမ်းများသို့ရောက်အောင် လိုက်သွားကြလေ ၏။ တစ်ခါက ထိုသူတို့သည် ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ရပ်၍ ဆိုင်ပြတင်း ပေါက်ကို ငေးကြည့်ကြလေရာ ဟုမ်း(စ)သည်လည်း ထိုနည်းအတူ ပြုလုပ်လေ၏။ နောက်ခဏ၌ ဟုမ်း(စ)သည် စိတ်ကျေနပ်သော အမူ အရာနှင့် အသံထွက်စေသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဟုမ်း(စ) ကြည့်နေသော နေရာသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်ရာအတွင်း၌ လူတစ်ယောက်ပါလာသော မြင်းရထားတစ်စီးသည် လမ်း၏ အခြားဘက်တွင် ရပ်နေရာမှ ရှေ့သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆက်လက် မောင်းနှင်သွားသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

ဟုမ်း..... 'လာဗျို၊ ဝက်ဆင်၊ ဟောဟိုဟာ ကျုပ်တို့လူပဲ ကြည့်ရုံ ဖြစ်မချည်း သေသေချာချာကြည့်လိုက်ရအောင် လာဗျို၊'

ထိုခဏ၌ မုတ်ဆိတ်နက် စုတ်ဖွားဖွားနှင့် လူတစ်ယောက်သည်

မြင်းရထား၏ နံဘေးပြတင်းပေါက်မှ ကျွန်ုပ်တို့အား စူးစိုက်သောမျက်
 လုံးများနှင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ မြင်းရထား
 ခေါင်မိုး၌ရှိသော အပေါက်ကလေးမှ တံခါးသည် ရုတ်တရက် ပွင့်သွား၍
 ရထားမောင်းသမားအား တစ်စုံတစ်ရာကို ဟစ်အော်၍ အမိန့်ပေးလိုက်
 ရာ မြင်းရထားသည် ရီဂျင့်လမ်းတစ်လျှောက် ကဆုန်ချ၍ မောင်းသွား
 လေ၏။ ဟုမ်း(စ)သည် အခြားရထားတစ်စီးရှိမည်လောဟု စိတ်အား
 ကြီးစွာနှင့် လှမ်းကြည့်ရာ ရထားလွတ်ကို မတွေ့သည်နှင့် အသွား
 အလာ ထူထပ်လှသော ၎င်းလမ်းတစ်လျှောက် အပြေးအလွှား လိုက်
 သွားလေ၏။ သို့ရာတွင် မြင်းရထားမှ ခရီးကွာလွန်းနေပြီဖြစ်သော
 ကြောင့် မကြာမီ မျက်ခြည်ပြတ်သွားလေတော့၏။

ဟုမ်း(စ)သည် မြင်းရထားများအကြားမှ မောဟိုက်စွာ ပြန်လာ
 ခဲ့၍ စိတ်ပျက်သောအသံဖြင့်-

ဟုမ်း.....'ကိုင်းဗျာ...လွတ်သွားပြီ၊ ဒီလောက်ညံ့ပြီး ဒီလောက်
 ကံဆိုးတာ ကြုံဖူးသေးရဲ့လားဗျာ'
 နုပ်....'ဟိုလူက ဘယ်သူလဲဗျ'
 ဟုမ်း.....'ကျုပ်မပြောတတ်ဘူး'
 နုပ်....'သူလျှိုတစ်ယောက်လား'

ဟုမ်း.....'ဒီလိုလေ၊ ကျုပ်တို့ကြားရတဲ့စကားအရ ထောက်ချင့်
 ကြည့်လိုက်လျှင် ဆာဟင်နရီဟာ လန်ဒန်ရောက်လာကတည်းက
 တစ်ယောက်ယောက်က ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပြီးနေကြောင်း ထင်ရှား
 တယ်။ နို့မဟုတ်လျှင် နေ့သံဘာလင်ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုမည့်
 အကြောင်းကို ဒီလောက် မြန်မြန်ကြီး သိနိုင်ပါမလားဗျ၊ ဒီတော့ကာ
 ပထမနေ့က တကောက်ကောက်လိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်နေတယ်ဆိုလျှင်
 ဒုတိယနေ့မှာလည်း လိုက်ကြည့်ရမယ်လို့ ကျုပ် တွက်ကိန်းရတယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့ပြန်သွားတဲ့အခါမှာ သူတို့နောက်မှ လိုက်ချောင်း
 နေတဲ့သူကို တွေ့ရမလားလို့ ကျုပ်တို့ လိုက်ခဲ့တာပဲ။ လိုက်ချောင်းတဲ့
 လူဟာက ဘယ်လောက်ပါးသလဲဆိုတော့ ခြေကျင်မလိုက်ဘဲ မြင်း
 ရထားနဲ့ လိုက်ချောင်းတယ်ဗျ။ ဒါမှ နောက်ချန်ပြီး နေချင်လည်းနေ
 အနီးမှကပ်ပြီး ရှေ့ကို ဖြတ်တက်ချင်လည်းတက်၊ သူ့ကို သူတို့က
 မရိပ်မိနိုင်ဘူး။ တကယ်လို့ သူတို့က မြင်းရထားနဲ့ စီးသွားကြလျှင်
 လည်း သူ့မှာ အဆင်သင့်ပြင်ပြီးသား ဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်လောက်
 နေရာကျသလဲ၊ သို့သော် သူ့စီမံချက်မှာ အပြစ်ကလေးတစ်ခုရှိတာက
 သူ့မြင်းရထားနံပါတ်ကို ကျုပ် မှတ်မိလိုက်တယ် (၂၇၀၄)တဲ့၊ မြင်းရထား
 ထဲက လူရဲ့မျက်နှာကို ကျမ်းကျိန်လောက်အောင် ခင်ဗျားမှတ်မိလိုက်
 ရဲ့လား'

နပ်.... 'မှတ်ဆိတ်မွေးကိုတော့ဖြင့် ကျမ်းကျိန်နိုင်လောက်အောင်
 မှတ်မိတယ်'

ဟုမ်း.... 'ကျုပ်လည်း မှတ်မိတယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့မှတ်ဆိတ်ဟာ
 အစစ်မဟုတ်၊ အငှားတပ်ထားတဲ့မှတ်ဆိတ်လို့ ကျုပ်ဆိုချင်တယ်။
 ဒီလောက် သိမ်မွေ့တဲ့အလုပ်တစ်ခုမှာ လုပ်နေတဲ့ လူပါးတစ်ယောက်က
 မှတ်ဆိတ်မွေးအသုံးပြုခြင်းဟာ သူ့မျက်နှာကို လူ မမြင်စေလိုတဲ့
 အတွက်သာ ဖြစ်ရမယ်၊ ဝင်ခဲ့ဦးဗျို့၊ ဝက်ဆင်'ဟု ပြောလျက် ဟုမ်း(စ)
 သည် ကြေးနန်းရုံးမှလှေကားကို တက်ကြစဉ် 'ကိုင်း...ကျုပ်တို့အလုပ်
 ကတော့ မြင်းရထား နံပါတ် (၂၇၀၄)ကို မောင်းတဲ့လူဟာ ဘယ်သူ
 ဘယ်ဝါလဲဆိုတာ ကြေးနန်းရိုက်ပြီး မေးကြဖို့ပဲရှိတော့တယ်။ ဒီနောက်
 တော့ ဘွန်းစကြိုလမ်းထဲက အရပ်ကားရုံတစ်ရုံဝင်ကြည့်ပြီး သူတို့ချိန်း
 ထားတဲ့ ဟိုတယ်သွားဖို့အချိန်အထိ နေကြရုံရှိတော့တာပဲ'

အခန်း [၅]

ပြတ်နေသော ချည်မျှင်နှစ်မျှင်

မစ္စတာဟုမ်း(စ)မှာ သူ၏စိတ်ကို အာရုံပြောင်းလဲခြင်း အရာငှာန၌ ထူးထူးခြားခြား အစွမ်းကောင်းလှပေ၏။ အရပ်ကားရုံထဲသို့ ရောက်ကြပြီးသည့်နောက် ဟုမ်း(စ) သည် အလွန် စိတ်ပါလက်ပါနှင့် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြသည့် ထိုအမှုကိစ္စကို နှစ်နာရီမျှတိုင်တိုင် လုံးလုံးမေ့ဖျောက်ထား ပြီးလျှင် ခေတ်ကာလ ဗြိတိသျှပန်းချီဆရာကျော်ကြီးများ ရေးခြယ်ထားသည့် အရပ်ကားများကို အာရုံစူးစိုက်စွာ ရှုစားလျက် ရှိလေ၏။ သူသည် အရပ်ကားရုံကြီးမှ ထွက် လာကြ၍ နေ့သံဘာလင် ဟိုတယ်သို့ ရောက်သည့်တိုင် အောင် ပန်းချီပညာအကြောင်းမှတစ်ပါး မည်သည့်စကား မျိုးကိုမျှ ပြောဆိုသည်မရှိချေ။

ဟိုတယ်သို့ရောက်ကြသောအခါ စာရေးက 'ဆာဟင် နရီ ဘတ်စကာဗျိလ်က ခင်ဗျားတို့ကို အပေါ်ထပ်မှ စောင့် နေပါတယ်၊ ခင်ဗျားတို့လာလာချင်း သူ့ဆီခေါ်ခဲ့ဖို့ မှာထား ပါတယ်'ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာရေးနောက်မှ

လိုက်သွားကြ၍ လှေကားထိပ်သို့ ရောက်ကြသောအခါတွင် ဆာဟင် နရီကိုယ်တိုင်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုးဝင်မိ ကြလေ၏။ သူ၏ မျက်နှာမှာ စိတ် ဆိုးဟန်ဖြင့် နီးမြန်းလျက်ရှိရာ လက်တစ်ဖက်၌ကား မြူမှုန်များရှိနေ သည့် ဘွတ်ဖိနပ်ဟောင်း တစ်ဖက်ကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။

ရီ.... 'ဒီဟိုတယ်က ကျွန်တော့်ကို လူပိန်း လူအ တစ်ယောက်လို့ မှတ်နေကြတယ်ထင်တယ်၊ ဒီလိုဆိုလျှင် သူတို့အမှားကို သူတို့ တွေ့ရ လိမ့်မယ်။ တကယ်ကို ပြောတာ။ ကျွန်တော့် ဖိနပ်တစ်ဖက် ပျောက်တာ ကို တွေ့အောင်မရှာပေးနိုင်လျှင် ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ရောက်စေရမယ်'

ဟုမ်း..... 'ပျောက်တဲ့ဖိနပ်ကို ရှာရတုန်းပဲလား'

ရီ.... 'ဟုတ်တယ် ခင်ဗျာ၊ မတွေ့လျှင် ကျွန်တော် မနေနိုင်ဘူး'

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျားပြောတော့ ဖိနပ်အညို အသစ်ဆို'

ရီ.... 'မှန်ပါတယ်၊ အခုတော့တစ်ခါ၊ အနက်အဟောင်း တစ်ဖက် ပျောက်နေပြန်ပြီ'

ဟုမ်း..... 'ဘယ်နှယ်လဲဗျာ တစ်ဖက်ပြီးတစ်ဖက်'

ရီ.... 'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ မနေ့က အညိုတစ်ဖက်ပျောက်ပြီး ဒီကနေ့ အနက်တစ်ဖက် ပျောက်ရပြန်ပြီ၊ ဟေ့လူတွေ့ပြီလား ပြောစမ်း ပါကွ၊ မျက်လုံးကြီးများ အကြောင်သားနှင့် ငေးပြီး မနေစမ်းပါနဲ့'

နောက်ဆုံးစကားမှာ ထိုအခိုက်တွင် ပျာယီးပျာယာ ဆိုက်ရောက် လာသော ဂျာမန်လူမျိုး အစေခံတစ်ယောက်အား လှမ်း၍ပြောလိုက် ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခဲ.... 'မတွေ့ဘူး ခင်ဗျာ၊ ဟိုတယ်တစ်ခုလုံး နဲ့နေအောင် ကျွန်တော် မေးတာပဲ၊ ဘာသတင်းမှ မရခဲ့ဘူး'

ရီ.... 'အေး...ကောင်းပြီ၊ ဒီကနေ့ နေ့မဝင်မီ ဖိနပ်ကို ပြန်ရလျှင် ရစေ၊ မရလျှင် ဒီဟိုတယ်မှာ ငါမနေဘူးလို့ မန်နေဂျာကို ပြောရမယ်'

ခံ.... 'တွေ့ပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ၊ တစ်ဆိတ်လောက် သည်းခံပြီး စောင့်နေလျှင် တွေ့ပါလိမ့်မယ်'

ရီ.... 'အေး...တွေ့လျှင်တွေ့စေ၊ သူခိုးတွေ ပေါလှတဲ့ ဒီဟိုတယ်မှာ နောက်ထပ်ပြီး ငါ့ပစ္စည်းတစ်ခု အပျောက်မခံနိုင်ဘူး။ ယခုလို သေးသေးနပ်နပ် ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ခင်ဗျာကို ဒုက္ခပေးရတာ အားနာပါတယ် မစ္စတာဟုမ်း'

ဟုမ်း..... 'ဒုက္ခခံလောက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုလို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်'

ရီ.... 'အဆန်းဆုံး၊ အဓိပ္ပာယ် မရှိဆုံးကိစ္စတစ်ခုပါပဲခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကော ဘယ်လိုထင်ပါသလဲ မစ္စတာဟုမ်း'

ဟုမ်း..... 'ကျုပ်တော့ဖြင့် နားမလည်သေးအောင် ဖြစ်နေတယ်၊ ခင်ဗျာအမှုက တော်တော်ရှုပ်တယ် ဆာဟင်နရီ၊ သို့သော်လည်း သဲလွန်စကလေး နည်းနည်းရထားလို့ အမှန်ရောက်အောင် ခြေရာခံပြီး လိုက်နိုင်ကောင်းပါရဲ့လို့ အောက်မေ့တယ်'

ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စာစားပွဲတွင် လာရောက်သည့်ကိစ္စအကြောင်းကို စကားမစပ်ကြဘဲ ပျော်ရွှင်စွာ စားသောက်ကြလေ၏။ စားသောက်ပြီးကြ၍ ဆာဟင်နရီအတွက် သီးသန့်ထားသော ဧည့်ခန်းသို့ရောက်ကြသောအခါမှ ဟုမ်းသည် ဆာဟင်နရီ၏ အကြံအစည်များကို ဖွင့်ဟမေးမြန်းလေ၏။

ရီ... 'ကျွန်တော်ကတော့ ရက်သတ္တပတ်အကုန်လောက်မှာ ဘတ်စကားဗျိုလ်အိမ်ကြီးသို့ သွားမှပဲ'

ဟုမ်း..... 'အားလုံးခြုံကြည့်လိုက်ရင် ခင်ဗျာဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ လမ်းမှန်တယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်။ လန်ဒန်မြို့မှာ ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်ယောက်က ခြေရာခံလိုက်နေကြောင်း ကျုပ်သိရတယ်။ သန်းပေါင်းများစွာ လူဦးရေရှိတဲ့ ဒီမြို့ကြီးမှာ ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုကိစ္စနဲ့ ဘယ်သူ

တွေက လိုက်နေတယ်ဆိုတာကို သိနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။ သူတို့က မကောင်းတဲ့ ကြံရွယ်ချက်ရှိလို့ ခင်ဗျားကို ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုလျှင် ကျုပ်တို့က ကာကွယ်ဖို့ရှိတယ်။ ဒါထက် ဒေါက်တာ မော်တီမာ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် ဒီမနက် ကျုပ်တို့အိမ်မှ ဆင်းသွားကြတော့၊ နောက်ယောင်ခဲ လိုက်တဲ့လူရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိရဲ့လား။’

မာ....(ပြင်းစွာထိတ်လန့်လျက်) ‘နောက်ကလိုက်တာ ဘယ်သူများလဲခင်ဗျာ’

ဟုမ်း.....‘ဒါတော့ ကျုပ်မပြောနိုင်သေးဘူး၊ ခင်ဗျားတို့နေတဲ့ အရပ်မှာ အသိအကျွမ်းထဲက မုတ်ဆိတ်နက်ကြီးနဲ့လူ ရှိသလား’

မာ....‘မရှိပါဘူး၊ ဪ...နေဦး ရှိတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ ဘတ္တလာ ဘဲရီမိုးဟာ မုတ်ဆိတ်နက်ကြီးပဲခင်ဗျာ’

ဟုမ်း.....‘ဪ...ဘဲရီမိုး ဘယ်မှာလဲ’

မာ....‘အိမ်ကြီးကို သူစောင့်နေရစ်ပါတယ်’

ဟုမ်း.....‘ဟိုမှာ တကယ်ရှိရဲ့လား၊ လန်ဒန်များ ရောက်နေသလား စုံစမ်းကြည့်ရမယ်ဗျို့။’

မာ....‘ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး စုံစမ်းပါမလဲခင်ဗျာ’

ဟုမ်း.....‘ကြေးနန်းပုံစံတစ်ရွက် ပေးစမ်း’ဟု တောင်း၍ ‘ဆာဟင်နရီအတွက် အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးပြီလား’ဟု ရေးပြီးလျှင် ဘတ်စကာ ဗျိုလ်အိမ်ကြီးနေ မစ္စတာဘဲရီမိုး’ဟု လိပ်တပ်ပြီးမှ အနီးဆုံးကြေးနန်းရုံ ဘယ်ဒင်းလဲဟုမေး၍ ‘ဂရင်ပန်’ ဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ စာတိုက် ဗိုလ်ထံသို့လည်း ဒုတိယကြေးနန်းတစ်စောင်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားလေ၏။

‘မစ္စတာ ဘဲရီမိုးထံ ရိုက်သောကြေးနန်းကို သူ့လက်ထဲရောက်အောင်ပို့ပါ။ သူမရှိလျှင် ကြေးနန်းကို နေ့သံဘာလင်ဟိုတယ်ရှိ ဆာ

ဟင်နရီ ဘတ်စကားဗျိုလ်ထံ 'ပြန်ပို့ပါ'

ဟုမ်း... 'ကိုင်း... ဒီလိုဆိုလျှင် ဒီဗွန်ရှင်ယာမှာ ဘဲရီမိုး ရှိမရှိ အကြောင်းကို ဒီကနေ့ ညနေသိကြရမှာပဲ'

ရီ... 'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါထက် ဒေါက်တာမော်တီမာ ဒီဘဲရီမိုး ဆိုတာက ဘယ်သူလဲဗျ'

မာ... 'ကွယ်လွန်သူ အိမ်စောင့်ကြီးရဲ့သားတဲ့ ဒီအိမ်ကြီးကို စောင့်ရှောက်လာခဲ့တာ ဘဲရီမိုးလေးဆက်ရှိပြီ၊ ကျွန်တော် သိသလောက် မှာတော့ သူတို့လင်မယားဟာ ဟိုနယ်မှာ လူကြီးလူကောင်းထဲကပါပဲ'

ရီ... 'နို့ပေမဲ့ ဒီအိမ်ကြီးမှာ သခင်မရှိဘူးဆိုတော့ သူတို့လူစုဟာ ဘာမှအလုပ်မရှိဘဲ ထင်သလိုနေနိုင်တဲ့ အခွင့်ရကြတာပေါ့'

မာ... 'ဒါတော့ မှန်ပါတယ်'

ဟုမ်း... 'ဆာချာလ်(စ) သေဆုံးတဲ့နောက် သူ့သေတမ်းစာ အရအားဖြင့် ဘဲရီမိုးမှာ အကျိုးခံစားခွင့် ဘာများရှိသလဲ'

မာ... 'သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ ပေါင် ၅၀၀ စီရကြပါတယ်'

ဟုမ်း... 'ဒီအချက်ဟာ စိတ်ဝင်စားစရာပဲဗျို့'

မာ... 'ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ သေတမ်းစာအရ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူ တိုင်းကို ခင်ဗျားတို့က မသင်္ကာဖြစ်ကြတန် ကောင်းပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်လည်း ပေါင်တစ်ထောင်ရတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ'

ဟုမ်း... 'ဪ...ဪ ဒီပြင်ကောဗျာ ဘယ်သူများ ရှိသေးသလဲ'

မာ... 'လူအသီးသီးအတွက် တစ်ယောက်စီပေးခြင်းများအပြင် အသင်းအဖွဲ့များကိုလည်း အမြောက်အမြား လှူခဲ့ပါတယ်။ ကျန်သမျှ အားလုံးကို ဆာဟင်နရီအဖို့ ပေးခဲ့ပါတယ်'

ဟုမ်း... 'ကျန်သမျှ အားလုံးဆိုတာက ဘယ်လောက်လဲ'

မာ... 'ပေါင် ၇ သိန်း ၄ သောင်းပါပဲ'

ဟုမ်း(စ)သည် အံ့ဩသော အမူအရာနှင့် မျက်ခုံးချိုလျက်ရှိနေ ပြီးနောက်-

ဟုမ်း... 'အလိုလေးဗျာ၊ အရမ်းပစ်ပြီး ကြံမယ်ဆိုလျှင် ကြံလောက် တဲ့ ငွေပါတကား။ ဒါထက် တစ်ခုမေးစမ်းပါရစေဦး၊ တကယ်လို့ ဒီမိတ်တွေမှာ တစ်စုံတစ်ခု မတော်တဆ ဖြစ်သွားမယ် ဆိုလျှင် ဒီငွေကို ဘယ်သူရမတဲ့လဲ'

မာ.... 'ဆာချာလ်(စ)ရဲ့ညီ ရော့ဂျာဘတ်စကာဗျိုလ်မှာ လူပျိုကြီး ဘဝနဲ့ သေဆုံးသွားခြင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုတော်တဲ့ ဒဲ့မွန်းတို့လူစုက ဆက်ခံရဖို့ရှိတယ်။ ဂျိမ်းဒဲ့မွန်းဆိုတဲ့ လူကဝှစ်မူလင်း ဆိုတဲ့အရပ်မှာ သာသနာရေးဘက်က အမှုထမ်းတယ်၊ အသက်တော် တော်ကြီးပါပြီ'

ဟုမ်း..... 'ခင်ဗျားက ဒီလူကို တွေ့ဖူးသလား'

မာ.... 'တွေ့ဖူးပါတယ်၊ တစ်ခါတုန်းက ဆာချာလ်(စ)ကို တွေ့ ရအောင် လာဖူးတယ်။ ဒီလူကြီးက ကြည်ညိုစရာ ရုပ်လက္ခဏာရှိပြီး အနေအထိုင်မှာလည်း အလွန်စင်ကြယ်ပါတယ်။ ဆာချာလ်(စ)က သူ့ကို ထောက်ပံ့ပါရစေလို့ ပြောသော်လည်း သူက ငြင်းပယ်တာကို ကျွန် တော် ကြိုရဖူးတယ်'

ဟုမ်း..... 'ဒီလို ရိုးရိုးကြီးနေထိုင်တဲ့ လူကြီးဟာကပဲ ဒီအမွေကို ဆက်ခံရမယ်လား'

မာ.... 'မရွှေ့ပြောင်းနိုင်တဲ့ပစ္စည်းများကို သူက ဆက်ခံရမယ်၊ ရွှေ့ ပြောင်းနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းများကိုတော့ ဒီက ဆာဟင်နရီ သဘောအတိုင်း စီမံနိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်'

ဟုမ်း..... 'ဒါဖြင့် သေတမ်းစာ ရေးပြီးပြီလား ဆာဟင်နရီ'

ရီ.... 'မရေးရသေးဘူး မစ္စတာဟုမ်း(စ)။ မနေ့တုန်းကမှ ဒီ အကြောင်းအရာတွေကို သိရလေတော့ ရေးဖို့အချိန် မရှိသေးပါဘူး။ သို့သော် ကျွန်တော့်သဘောကတော့ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်တဲ့ မြေပစ္စည်း ဆက်ခံရမည့်လူကို ရွှေ့ပြောင်းနိုင်တဲ့ပစ္စည်းများရော ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ဦးလေးက ဒီအတိုင်းဆန္ဒရှိပါတယ်။ မြေကိုရပြီး ငွေကို မရလျှင် ဘတ်စကားဗျီလ်အိမ်ကြီးမှာ ထိုက်တန်သလောက် သားသား နားနား ဘယ့်နှယ်လုပ်ပြီး နေလို့ဖြစ်မလဲ။ အိမ်ရောမြေရော ငွေရော အားလုံးတွဲပြီး လွှဲပေးခဲ့ရမှာပေါ့'

ဟုမ်း..... 'ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီဗွန်ရှင်ယာနယ်သို့ မဆိုင်းမတွ သွားဖို့ အကြံအစည်ကို ကျုပ်လည်း သဘောတူပါတယ်။ သို့သော်လည်း စည်း ကမ်းချက်တစ်ခုတော့ ထားစေချင်တယ်။ သွားလျှင် ခင်ဗျားတစ် ယောက်တည်းတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မလျော်ဘူးထင်တယ်'

ရီ.... 'ဒေါက်တာမော်တီမာက ကျွန်တော်နဲ့ အတူပြန်မှာပဲ'

ဟုမ်း..... 'သို့သော်လည်း ဒေါက်တာ မော်တီမာက သူ့အလုပ် တစ်ဖက်ရှိနေသေးတယ်။ ပြီးတော့ သူ့အိမ်က မိုင်ပေါင်များစွာ လှမ်း နေတယ်။ ဘယ်လိုပဲ စေတနာကောင်းရှိပါတယ် ဆိုစေကာမူ ခင်ဗျား ကိုကူညီဖို့ သူမတတ်နိုင်ပေဘူး။ မဖြစ်ဘူး ဆာဟင်နရီ၊ ခင်ဗျားအနီးမှာ အမြဲနေတဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချလောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ယောက် ရှိရမယ်'

ရီ.... 'ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လိုက်ဖို့မတတ်နိုင်ပေဘူးလား မစ္စတာ ဟုမ်း(စ)'

ဟုမ်း..... 'တကယ့်တကယ် အရေးကြီးတဲ့ အဆစ်အပိုင်းရောက် တော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရောက်အောင်ကြိုးစားရမှာပေါ့။ တိုင်ပင်လိုလူ တွေကလည်းတဲ့ အင်မတန်များ။ အရပ်ရပ်မှ အကူအညီတောင်းကြတာ တွေလည်း မကြာခဏဆိုသလို ဖြစ်နေလေတော့ အချိန်အကန့်အသတ်